Cronicile copilăriei

Nr. 6/ Decembrie 2021

Școala Gimnazială Nr. 3
Ciprian Porumbescu
Constanța

ISSN 2668-7690,
ISSN-L 2668-7690

Desenul de pe copertă a fost realizat de Koseoglu Melissa, clasa a V-a A.

Cuprins

Activitățile școlii 3
1 Decembrie: Ziua Națională a României 3
La mulți ani, România!, prof. Dima Gina 6
Hora Unirii la clasa pregătitoare B, prof. Micu Mădălina 7
Pomul darnic, prof. Dragomir Marioara 8
”Constanța citește” și elevii clasei I B citesc, prof. Fedor Elena 11
Școala noastră îl așteaptă pe Moș Crăciun, prof. Hogiu Georgeta 12
Concert de colinde, prof. Ferbinte Nicu 13
Jocuri de ieri și de azi, prof. Popa Alina 14
Holocaust, prof. Țilivea Carmen 16
Ziua Națională a României, prof. Constantinescu Lavinia 17
Toamna la clasa pregătitoare A, prof. Dima Gina 18
Filă din jurnalul clasei I A, prof. Hogiu Georgeta 20
Eroi au fost, eroi sunt încă, prof. Tănase Carmen 21
Ziua Mării Negre, prof. Constantinescu Lavinia 22
Povestea omului de zăpadă, prof. Dima Gina 25
Toamna - un tablou perfect de culori, prof. Fedor Elena 26
Moș Crăciun vine la clasa pregătitoare A, prof. Dima Gina 27
Arta desenului grafic, prof. Georgescu Manuela 28
Performanță școlară 30
Creații literar-artistice 33
Interculturalitate 56
Exemple de bună practică 60
Învață să dăruiești! - Clasa pregătitoare A, prof. Dima Gina 60
Banda desenată - clasa I A, prof. Hogiu Georgeta 61
Drepturile copilului, prof. Țilivea Carmen 62
Pagina profesorului 64
Contribuția disciplinei Religie la formarea competențelor-cheie, prof. Tănase Carmen 64
Împrumutul neologic - între uz și abuz, prof. Popa Alina 65
Autocunoaștere și atitudine pozitivă față de sine, prof. Dima Gina 67
A fi dascăl - chemare sau destin?, prof. Agafiței Daniela 69
Chimiologia - Incredibil sau… real?, prof. Truță Valentina 70
Campionul clasei 77

1 Decembrie: Ziua Națională a României

De Ziua Națională a României, clasele V-VII au sărbătorit 103 ani de la înfăptuirea Marii Uniri. Purtând cu mândrie costumul național, elevii școlii noastre au marcat acest moment emoționant prin activități specifice: au intonat imnul național, au recitat și audiat poezii cu tematica iubirii de țară și de neam românesc, au confecționat steguleț tricolore, au aflat informații despre trecutul nostru istoric, urmărind materiale filmate sau în format ppt, informații pe care le-au inclus ulterior în propriile proiecte tematice.

În cadrul unui astfel de eveniment nu putea lipsi hora tradițională a unirii, dans simbolic ce arată că, oricât de diferiți am fi, simțim și gândim cu toții românește.

Activitățile au fost coordonate de profesorii diriginți ai claselor: prof. Alina Popa (clasa a V-a A), prof. Carmen Țilivea (clasa a V-a B), prof. Daniela Agafiței (clasa a VI-a A), prof. Marieta Bărzoi (clasa a VI-a B), prof. Carmen Tănase (clasa a VII-a A) și prof. Oana Necula (clasa a VII-a B).

La final, copiii au adresat un mesaj comun tuturor românilor de pretutindeni:

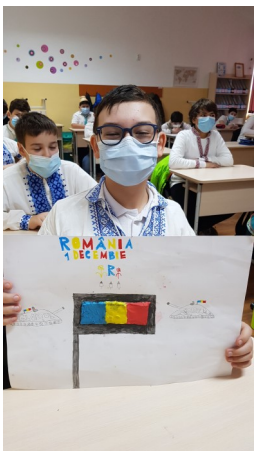
La mulți ani, România!

La mulți ani, români!

DECEMBRIE

DECEMBRIE

ROMÂNIA!!!!

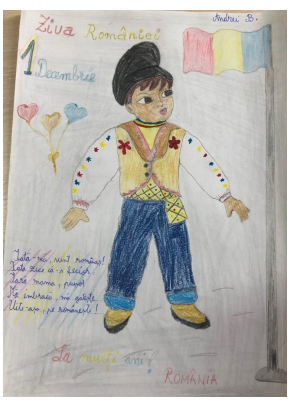

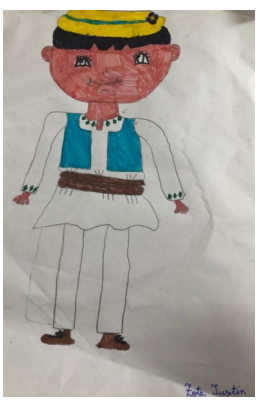

Ziua Românilor
1 Decembrie
La mulți ani!
ROMÂNIA

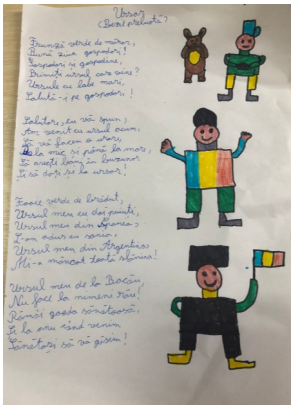

România
1
Decembrie
La mulți ani!

ROMANIA
1DECEMBRIE
ROMANIA
1DECEMBRIE

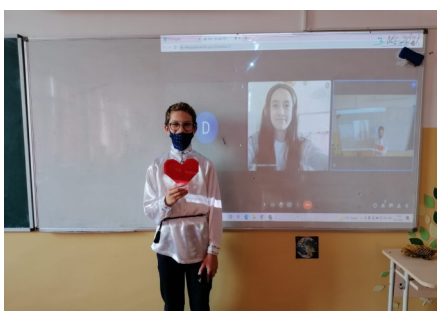

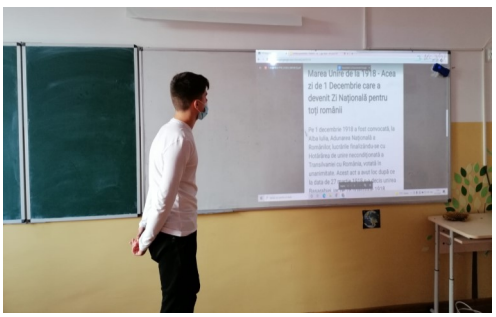

ROMANIA
ROMANIA
ROMANIA

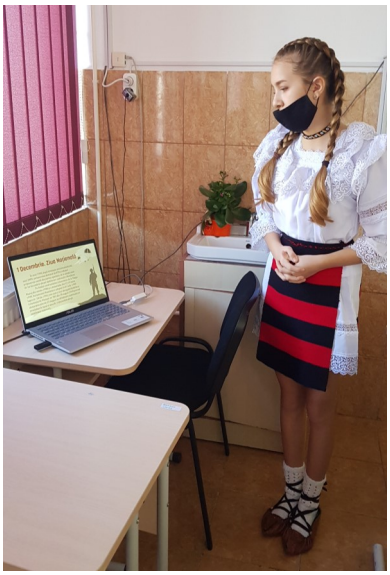

La mulți ani, România!

prof. Dima Gina

Elevii Clasei pregătitoare A au aflat prin joc, imagini și cântec ce reprezintă 1 Decembrie pentru români, care sunt celelalte simboluri ale României și au descoperit frumusețile țării. Echipele Roșu, Galben și Albastru s-au întrecut pentru a câștiga cât mai multe probe care le-au testat cunoștințele și abilitățile practice ca apoi, la final, să se prindă împreună într-o horă românească, „uniți în cuget și-n simțiri”.

Hora Unirii la clasa pregătitoare B

prof. Micu Mădălina

Gătiți în strai tradițional de sărbătoare, elevii clasei pregătitoare B au dansat Hora Unirii, prilej de mare bucurie în sufletele celor mici.

Pomul darnic

prof. Dragomir Marioara

Devenit deja tradiție în școala noastră, proiectul *Pomul darnic* s-a derulat și în acest an școlar în preajma Sărbătorilor de Iarnă.

Sprijiniți de învățători, diriginți și părinți, elevii noștri au trăit bucuria de a dărui celor aflați în dificultate pachete în care au oferit surprize pentru copiii din mediile defavorizate: hăinuțe, rechizite, încălțăminte, dulciuri, jucării, cărți.

De la mic la mare, toate clasele noastre, atât din ciclul primar, cât și din cel gimnazial, au participat la această acțiune de colectare de bunuri. Pachetele au ajuns la familii nevoiașe din numeroase localități din județul Constanța, printre care Comana, Lanurile, Adamclisi, Mereni, Zorile, Urluia.

Clasa pregătitoare A, prof. Dima Gina

Clasa pregătitoare B, prof. Micu Mădălina

Clasa I A, prof. Hogiu Georgeta

Clasa I B, prof. Fedor Elena

Clasa a II-a A, prof. Gavrilă Mihaela

Clasa a II-a B, prof. Ciubotariu Mariana

Clasa a III-a A, prof. Maciac Gabriela

Clasa a III-a B, prof. Secăreanu Daniela

Clasa a IV-a A, prof. Georgescu Manuela

Clasa a IV-a B, prof. Dragomir Marioara

Clasa a V-a A, prof. Popa Alina

Clasa a V-a B, prof. Țilivea Carmen

Clasa a VI-a A, prof. Agafiței Daniela

Clasa a VI-a B, prof. Bărzoi Marieta

Clasa a VII-a A, prof. Tănase Carmen

Mesaj pentru spiriduși

Mulțumesc spiridușilor de la Școala Gimnazială nr. 3 Constanța, cadrelor didactice implicate și nu în ultimul rând părinților! Astăzi mi-ați dat ocazia să fiu un mesager al bunătății voastre. M-am simțit onorată, dar mai mult decât atât, am simțit bucuria copiilor, speranța din ochișorii lor atunci când au primit darurile minunate, gândind poate că anul acesta Crăciunul va fi altfel și pentru ei. Nici nu realizați cât de norocoși și binecuvântați sunteți că aveți o familie, o mamă, un tată care să vă îmbrățișeze de câte ori simțiți nevoia, care să vă spună o vorbă bună și să vă ridice atunci când viața vă doboară. Mulțumiți lui Dumnezeu în fiecare dimineață pentru tot ceea ce aveți. Unii îl au doar pe El.

Sărbători binecuvântate cu iubire, dragoste, liniște și pace în casele și în sufletele domniilor voastre!

Crăciun fericit!

Semnat, ajutor de spiriduși, Jitaru Monica, (doamna învățătoare din Mereni care a dus o parte din darurile dvs. cazurilor sociale din sat)

„Constanța citește” și elevii clasei I B citesc!

prof. Fedor Elena

În cadrul proiectului „Constanța citește” și a promovării lecturii în rândul elevilor, copiii din clasa I B au amenajat „un colț de lectură” - biblioteca clasei, împrumută, fac schimb și citesc, cu mult drag, cărțile adecvate vârstei lor, transformând sala de clasă într-o sală de lectură.

Școala noastră îl așteaptă pe Moș Crăciun

prof. Hogiu Georgeta

În așteptarea lui Moș Crăciun și a sărbătorilor de iarnă, elevii din clasa I A au realizat desene, demonstrând emoție, talent și creativitate.

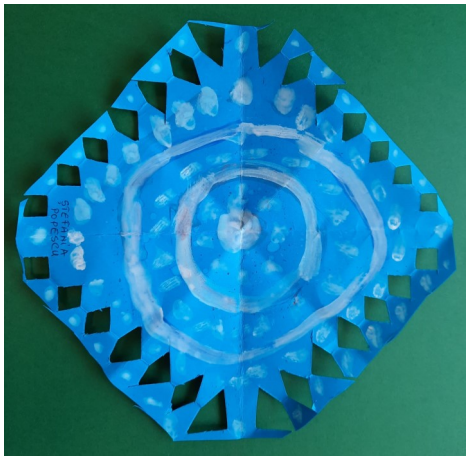

Concert de colinde

prof. Ferbinte Nicu

În zilele dinaintea Crăciunului, elevii clasei a VI-a A, sub îndrumarea domnului profesor de educație muzicală Ferbinte Nicu, au susținut un emoționant concert de colinde tradiționale românești în fața întregului corp profesoral al Școlii Gimnaziale Nr. 3 „Ciprian Porumbescu” din Constanța.

Jocuri de ieri și de azi

prof. Popa Alina

Cine și-ar putea imagina copilăria fără joacă și jocuri? Într-o încercare de a afla care sunt jocurile preferate ale copiilor din zilele noastre, elevii clasei a V-a A s-au gândit, în cadrul unui proiect realizat pentru orele de limba și literatura română, să descopere în același timp cum arăta joaca pe vremea părinților și chiar a bunicilor lor.

Utilizând tehnica interviului, copiii i-au întrebat pe „cei mari" de acasă care au fost jocurile favorite pe când erau ei copii, descoperind că universul ludic nu s-a transformat chiar în totalitate la schimbul dintre generații. Unele jocuri nu se mai practică astăzi, însă altele au învins cu succes lupta cu trecerea timpului.

Iată în continuare câteva dintre cele mai interesante descoperiri ale elevilor.

Ioniță Alexandru:

Vorbind cu părinții mei despre jocurile din copilăria lor, am constatat că multe se aseamănă cu ce mai jucăm noi în ziua de azi, rar, pentru că noi din păcate stăm mai mult cu ochii în jocurile de calculator sau PlayStation.

Părinții mi-au enumerat câteva din jocurile lor: *Lapte gros, Frunza, Ulii și porumbeii, Țară, țară, vrem ostași!, 9 pietre, 1-2-3 la perete stai, Baza* și *Cucii*.

Am să prezint unul sau două jocuri ale copilăriei lor.

Cuci se joacă aproape exact ca și *Rațele și vânătorii*. Doi stau în colțuri diferite ale terenului, iar restul stau în mijloc; cei doi aruncau cu o minge în cei din mijloc, iar ei dacă prindeau mingea primeau un cuc/ o viață.

Mai era și *Frunza*, un labirint desenat cu cretă în care trebuia să îl iei pe cel din mijloc, iar coechipierii săi încearcă să te oprească, dar ai și locuri unde să te ascunzi și trebuie să ajungă toată echipa ta.

Jocurile din timpurile lor erau frumoase, se jucau afară, și pentru că nu aveau acces la tehnologie, ca în ziua de azi, ei își inventau propriile jocuri.

Petrișor Teodora:

Jocul *9 pietre:* Se așază nouă pietre una peste alta, pentru a forma un „castel" de piatră. Sunt două echipe. Echipa 1 joacă rolul de apărător al castelului, iar echipa 2 joacă rolul de atacator al castelului. Se numără 9 pași de la castelul de piatră și se trage o linie. De aici va încerca echipa 2 dărâmarea castelului, cu ajutorul mingii. Dacă, după ce toți componenții echipei 2 aruncă cu mingea, castelul este încă în picioare, echipele vor schimba rolul și echipa 1 va încerca ea să dărâme castelul cu ajutorul mingii.

Dărâmarea castelului se face doar cu mingea, care poate fi aruncată cu mâna sau cu piciorul în direcția castelului. După dărâmarea castelului, echipa aflată în apărare în acel moment trebuie să recupereze mingea și va vâna componenții celeilalte echipe, încercând să îi scoată din joc. În același timp, componenții echipei care a reușit dărâmarea castelului vor trebui să reclădească castelul pentru a câștiga jocul. Aceștia vor trebui să facă acest lucru fără să fie loviți cu mingea de echipa adversă.

Câștigă jocul echipa aflată în apărare – dacă reușește să scoată din joc (să atingă cu mingea) toți componenții celeilalte echipe, înainte ca aceștia să reclădească castelul. Sau câștigă jocul echipa care a dărâmat castelul – dacă reușește să reclădească castelul de piatră înainte ca cealaltă echipă să îi scoată toți componenții afară din joc. Echipa câștigătoare va începe următorul joc în poziția de atacant.

Reguli suplimentare:

Apărătorii castelului pot apăra castelul doar cu ajutorul mingii. Nu au voie să îi țină sau să îi blocheze pe cei care trebuie să reclădească castelul. Apărătorii trebuie să lase mingea să lovească castelul. Un jucător atins cu mingea va ieși din joc și va lăsa piatra/ pietrele pe care le are în mână în locul în care a fost atins cu mingea.

Florescu Sebastian:

Jocul preferat din copilăria mamei mele era *9 pietre*. În acest joc, trebuie să faci un turn din nouă pietre, iar copiii care vor să se joace se împart în două echipe. O echipă trebuie să dărâme turnul cu mingea, dând pe rând, iar cealaltă echipă, după ce a fost dărâmat turnul, trebuie să îi lovească cu mingea pe adversari.

După ce este dărâmat turnul, echipa care l-a dărâmat trebuie să îl refacă fără să fie atinși de minge, iar echipa adversă aleargă după ei până ce îi lovesc pe toți cu mingea.

Echipa câștigătoare este cea care reușește să refacă turnul de nouă pietre.

Jocul meu preferat este *Pătrățica.* În acest joc, jucătorii sunt împărțiți în patru echipe formate din 1-2 copii, iar scopul jocului este să scoți toți jucătorii. Fiecare participant trebuie să aleagă pătratul dintre cele patru pătrate pe care vrea să joace. Cele mai importante pătrate sunt cele cu numerele 1 și 4. Ca să scoți un jucător, acesta trebuie să se afle pe pătratul cu numărul 1; dacă mingea îi lovește pătratul de două ori, primește o pâinică, iar la trei pâinici este dat afară. Cel mai sigur este pătratul cu numărul 4, deoarece atunci când ajungi acolo îți vor fi resetate pâinicile.

Dacă aș compara jocurile explicate, aș zice că cel mai complicat este *9 pietre*, iar *Pătrățica* este cel mai relaxant.

Fitcal Desire:

Jocurile copilăriei bunicilor mei se aseamănă cu o parte din jocurile noastre.

Fetele jucau *Șotronul*, săreau coarda sau *De-a v-ați ascunselea*.

Băieții jucau fotbal și *Țară, țară, vrem ostași!*. Copiii petreceau foarte mult timp în aer liber, căci nu apăruse calculatorul, telefonul sau tableta.

Copiii de azi joacă diverse jocuri pe calculator sau la consolă (nu mă pricep). Puține fetițe mai sar coarda sau joacă *Șotronul*.

Și locurile de joacă s-au schimbat. Bunicii noștri se jucau pe stradă sau în curtea casei, generația mea merge la locuri special amenajate sau în parc.

Fiecare și-a petrecut copilăria într-un mod plăcut, adecvat epocii.

Olteanu-Mihail Horațiu:

Jocurile de cărți se joacă de când lumea. Au o istorie lungă în spate (de aproape 1000 de ani). Nimeni nu știe care este creatorul acestor jocuri.

Macao, de exemplu, se joacă în doi și mai mulți. Acesta este un joc de strategie. Scopul jocului este să rămâi fără cărți. În ziua de azi, în jocul *Macao* au fost adăugate multe reguli.

Chems (*Kems*), altă idee de joc de cărți, se poate juca în 4, 6, 8 jucători, fiind un joc de echipă. Primul lucru care trebuie făcut este să facem două echipe egale. Apoi fiecare echipă stabilește un semn, pentru că scopul jocului este ca un coechipier de-al tău să-și dea seama că tu ai făcut o pereche de patru cărți la fel (4 de as, de exemplu).

Sper că, dacă nu știți aceste jocuri, le veți învăța și voi.

Staicu Patrick:

Castel era un joc care era desfășurat afară. Tatăl meu îl juca când era mic.

Pentru acest joc aveai nevoie de o minge, pietre și cel puțin șase jucători. Se puneau cele nouă pietre una peste alta, iar jucătorii se împărțeau în două echipe. Una avea rolul de a distruge castelul, iar cealaltă să apere castelul. Se număra nouă pași de la castel și apoi se trage o linie; acolo stau atacanții cu mingea. Aceștia trebuiau să arunce mingea cu mâna sau cu piciorul în castel. După ce toți atacanții au aruncat fiecare o dată cu mingea, făceau schimb cu apărătorii. Când castelul era distrus, atacanții trebuiau să îl reformeze rapid, înainte ca apărătorii să îi lovească cu mingea, ca în *Rațele și vânătorii*.

Jocul este câștigat de atacanți dacă reclădesc castelul înainte să fie eliminați sau de apărători dacă au eliminat toți atacanții. Câștigătorii începeau următoarea rundă ca atacanți.

Berdilă Anastasia:

Bunica mea mi-a povestit despre o grămadă de jocuri din copilăria sa: *Țomapan, Fazan, Elasticul, Pătrățica* și multe altele. Preferatul ei și al multor fete pe atunci era *Elasticul*.

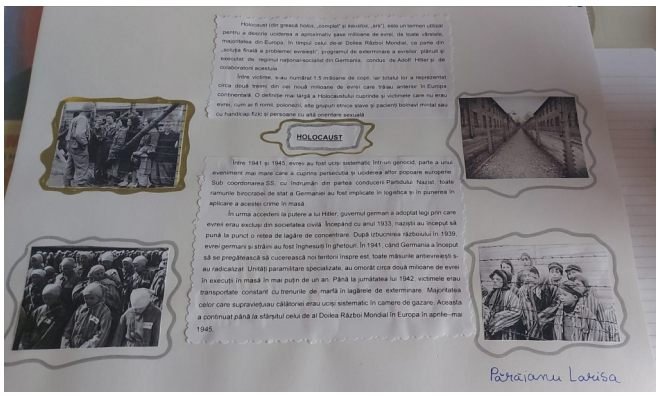
Jocul se joacă în trei persoane. Două întindeau elasticul, iar a treia trebuia să facă zece exerciții sărind în el și în afara sa fără să greșească deloc. Câștiga cea care reușea să facă cele mai multe mișcări legate între ele fără să aibă nicio greșeală. În majoritatea cazurilor, exercițiile presupuneau ca săriturile să fie făcute fie cu un singur picior, fie cu picioarele desfăcute sau încrucișate, de pe o parte pe cealaltă a elasticului, dar și în centru. Totodată, persoanele care țin elasticul îl mută de pe glezne până la genunchi sau chiar coapse, pentru a schimba spațiul și înălțimea la care trebuie să sară a treia jucătoare.

În ziua de azi s-au schimbat mult jocurile copiilor, însă sunt și copii care ies în aer liber și se joacă. Totuși, cei mai mulți își aleg să își petreacă timpul liber în fața ecranelor, profitând de tehnologia modernă.

Personal, mie îmi place foarte mult *De-a v-ați ascunselea,* unul dintre jocurile fără vârstă, la fel de popular pe vremea bunicilor mei, pe vremea părinților, dar și în zilele noastre. Toată lumea îl cunoaște. Atunci când am musafiri sau prieteni mai mulți în vizită, de obicei jucăm acest joc distractiv, îndrăgit de foarte mulți copii.

Holocaust

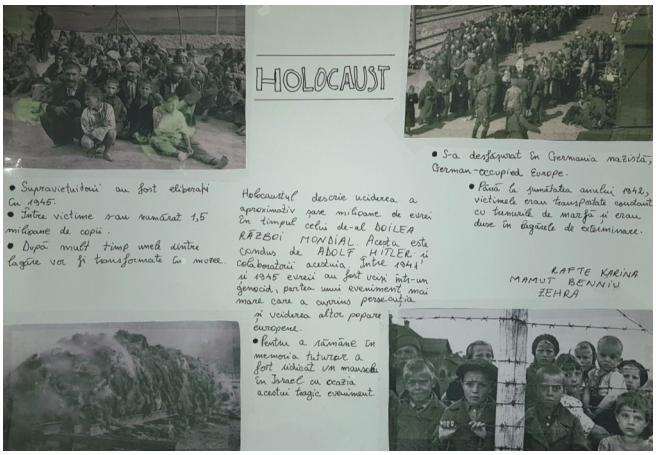
prof. Țilivea Carmen

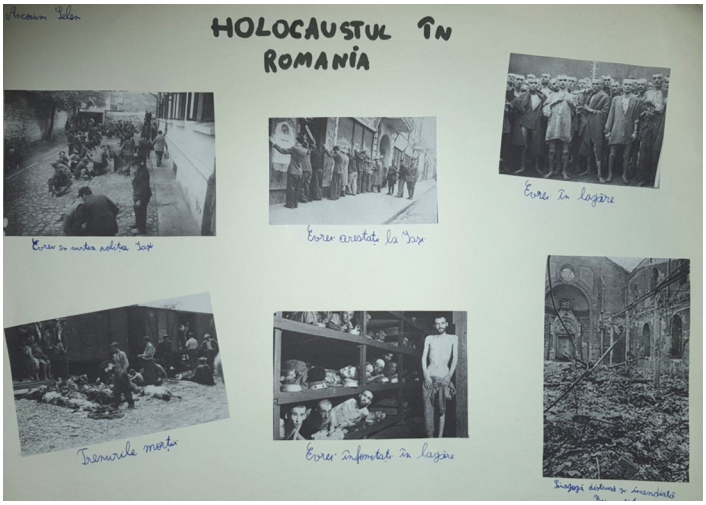
Părăianu Larisa, VII B

Dan Adriana, VII B

Rafte Karina și Mamut Benniu, VII B

Accoium Selen, VII B

Ziua Națională a României

prof. Constantinescu Lavinia

Fitcal Desire, V A

Flitman Melisha, VI A

Toamna la clasa pregătitoare A

prof. Dima Gina

Adam

Alex

Alexandra

Ana

Andrei C.

Andrei V.

Bogdan

Călin

Carolina

Christiana

Cristian

Darius

David A.

David M.

Dorian

Dragoș

Emilia

Ines

Ionatan

Lara

Magdalena

Nicholas B.

Nicholas P.

Tudor

Victor

Filă din jurnalul clasei I A

prof. Hogiu Georgeta

Elevii curioși învață o literă nouă...

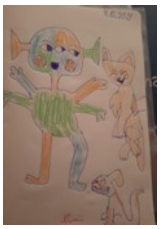
La sfârșitul orei, ei află un proverb: **“CINE ARE CARTE, ARE PATRU OCHI”.** Chiar așa să fie?!!

SECRETUL PE CARE NU ÎL ȘTIU MICII ȘCOLARI ESTE CĂ, DACĂ CITIM O CARTE BUNĂ, NI SE DESCHID NENUMĂRAȚI OCHI AI MINȚII, CU AJUTORUL CĂRORA TRĂIM EMOȚII MINUNATE. IAR VIAȚA DE CITITOR E MULT MAI FRUMOASĂ, FAȚĂ DE VIAȚA UNUI COPIL CARE NU IUBEȘTE LECTURA!

I-am invitat să răsfoim o carte primită de curând de la Editura Arthur, **“EXTRATERESTRUL CARE ÎȘI DOREA CA AMINTIRE O PIJAMA ”** scrisă de **MATEI VIȘNIEC**. Aceasta e o carte spectacol, cu câteva personaje: copii care au rămas acasă în România cu bunica, o mamă plecată în Italia la muncă, cățelușul Lulu, pisicuța Kitty și un Extraterestru care primește numele Dănuț.

Pe înserate cei trei nepoței sunt gata de culcare. Încep o serie de glume, iar bunica nu le spune povești. Îi invită să viseze ce povești vor ei. După un timp intră în scenă un Extraterestru copil. Emoționat, clipește cu cei trei ochi ai săi și mișcă neliniștit cele trei picioare și cele trei mâini pentru că nu e obișnuit să fie pe Terra. El ascultă un cântecel, prinde curaj și povestește o mulțime de lucruri. Încet, încet copiii se împrietenesc cu această vietate galactică. Înainte de a pleca acasă, le împlinește trei dorințe. Își ia rămas bun și promite că se va întoarce peste o mie de ani să viziteze planeta noastră și să își vadă prietenii pământeni!

Noi vom continua să citim în clasă întreaga piesă de teatru. Să nu ascultați pe la ușa noastră! Dacă sunteți curioși, căutați această carte, are 80 de pagini, citiți-le și aflați întreaga extra-poveste despre Extraterestrul care își dorea ca amintire o pijama.

MULȚUMIM, MATEI VIȘNIEC!

VOM CITI ȘI “OMUL DE ZĂPADĂ CARE VOIA SĂ ÎNTÂLNEASCĂ SOARELE”!

Eroi au fost, eroi sunt încă

prof. Tănase Carmen

”Ziua Eroilor”, sărbătoare națională, dedicată eroilor cunoscuți și necunoscuți, căzuți la datorie pentru credință, libertate, dreptate, pentru apărarea gliei străbune, a fost marcată și la Școala Gimnazială Nr.3 ”Ciprian Porumbescu” din Constanța în anul școlar 2020-2021.

Încă din 1920 s-a stabilit ca Ziua Eroilor să fie sărbătorită odată cu praznicul Înălțării Domnului Iisus Hristos, dată decretată sărbătoare națională a poporului român.

Cu ocazia acestei zile, profesorul de religie Tănase Carmen, susținută și de alte cadre didactice din școală, a organizat activități în cadrul proiectului ”Eroi au fost, eroi sunt încă”, cu elevi ai claselor primare II A-B, IV A-B și claselor de gimnaziu VA-B, VIA-B, VIIA-B. Activitățile au marcat Ziua eroilor, oferindu-le posibilitatea elevilor de a trăi momente de mare intensitate afectivă, ceea ce le conturează mândria și conștiința de român, le formează premisele unor trăsături socio-moral pozitive.

Scopul activităților este de a valorifica potențialul copiilor prin prezentarea, în lucrările lor, a unor evenimente istorice, laice și religioase și expunerea lor, atât în clasele de curs, cât și pe panourile existente pe holurile școlii. Au avut loc prezentări Power Point cu cele mai mari monumente, mausoleuri ridicate în cinstea eroilor neamului nostru, s-au ascultat și intonat cântece patriotice, s-au recitat versuri dedicate bravilor eroi ai neamului strămoșesc.

De ce avem nevoie de a ne aminti despre eroii noștri? Pentru că nu mai știm și nu mai vrem să aflăm nimic din trecutul glorios al țării noastre, pentru că nici noi și nici copiii noștri nu vom mai ști să închinăm o rugăciune strămoșilor noștri. Ne vom pierde treptat identitatea, fiind rupți de trecut și vom uita care este menirea noastră pe pământ.

Lucrările sunt realizate de eleva Niculae Izabela de la clasa a VI-a A.

Rugă pentru eroi

de Roman Andreea
clasa a VI-a A

Omule drag, ce-n pace viețuiești,
Istoria, tu oare o cunoști?
Știi tu că, libertatea ce-o trăiești,
Ar trebui mai mult s-o prețuiești?

Pe-altarul sfânt al libertății
Mult sânge-a curs și mult suspin,
Al celor ce cu prețul vieții,
Au împlinit al lor destin.

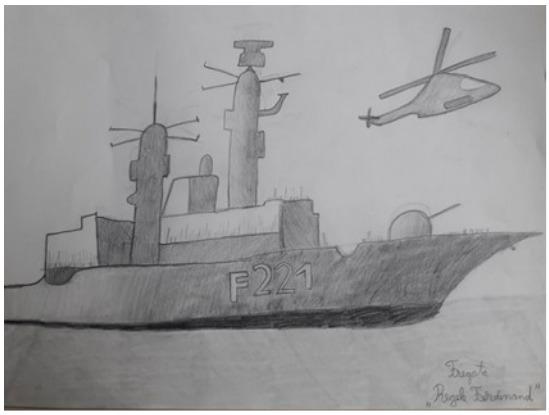
Icoana lor cea sfântă-i prăfuită,
Și-o candelă abia mai licărește.
Hai, omule, o rugăminte de rostește
Și fă ca jertfa lor să fie răsplătită.

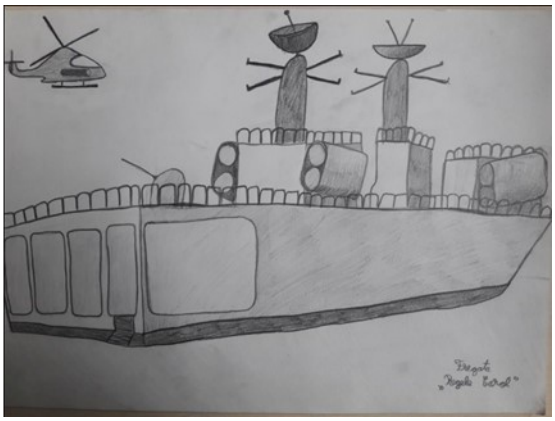
Eroi îmbrățișați de glie,
Ce roșu-ați pus în tricolor,
Inima voastră, la noi în piept e vie
Și-al vostru vis e-acum, al tuturor!

Poezia este dedicată eroilor neamului și prezentată în cadrul proiectului ” Eroi au fost, eroi sunt încă”.

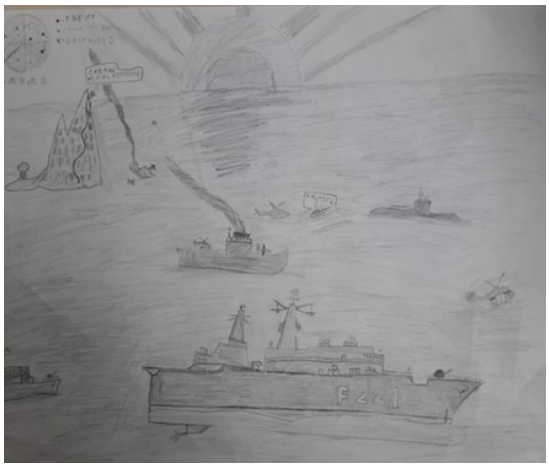
Ziua Mării Negre

prof. Constantinescu Lavinia

Baban David a V-a A

Olteanu-Mihail Horațiu a V-a A

Berdilă Anastasia a V-a A

Burcan Vlad a VIII-a A

Mujdaba Ebru a VI-a A

Mihai Georgiana a VIII-a B

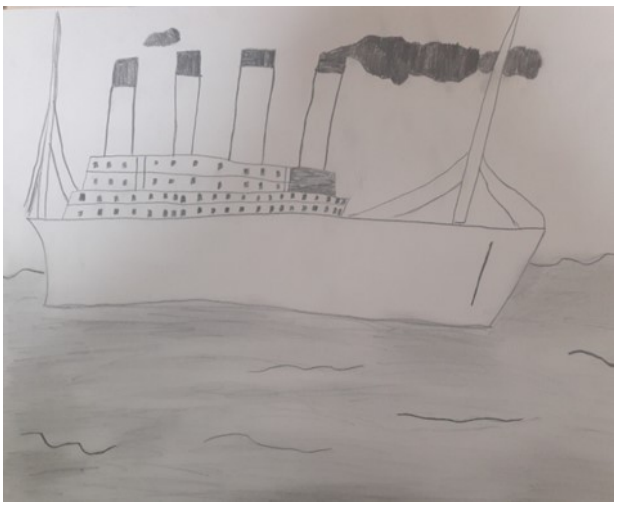
Bulgaru Andrei a V-a B

Percsi Ioana a V-a B

Mihai David a V-a B

Grameni Damian a V-a A

Dinu Christian a V-a B

Machetă realizată de Olteanu-Mihail Horațiu și Baban David a V-a A

Povestea omului de zăpadă

(poveste populară)

prof. Dima Gina

Într-o iarnă friguroasă, cu mult omăt, un copil, jucându-se în zăpadă, a avut ideea să aşeze doi bulgări mai mari unul peste celălalt ca să ridice un fel de turnuleţ în grădina din spatele casei sale.

În joacă, i-a pus apoi bulgărelui mai mic ochi şi gură zâmbitoare din bucăţi de cărbune şi nas dintr-un morcov. Pe cap i-a aşezat o căciulă roşie de lână roasă de vreme şi în loc de braţe, un rest dintr-o mătură veche şi ruptă. Aşa a apărut primul om de nea... Ce minunăţie! Când s-a lăsat seara, copilul a intrat în casă lăsând omuleţul de nea cu nas portocaliu, singur în grădina albă, îngheţată.

Zâna Iarna, care tocmai colinda lumea în lung şi în lat în sania ei măiastră trasă de doi cerbi albi, cu coarne strălucitoare, a zărit arătarea haioasă din grădină şi, în glumă, s-a gândit să îi dea viaţă.

Seara, când s-a aşternut liniştea, fulgii au început să cadă din cer, din ce în ce mai des. Din pădurea din apropierea grădinii, prin gardul rupt de viscolul aprig de seara trecută, au început să sosească musafirii nopţii.

Două căprioare înfometate s-au apucat să scormonească cu grijă omătul, căutând frunze de varză sau ştiuleţi uitaţi prin grădină de gospodari. Hrana era foarte greu de găsit. Omul cel alb de nea le-a zărit şi s-a gândit să le ofere nasul său cel portocaliu drept masă:

- Eu nu am nevoie de el, iar pentru voi poate fi o cină gustoasă şi preţioasă pe aşa vreme potrivnică.

Căprioarele, mirate, au primit cu bucurie darul.

În aceeaşi vreme, câteva păsărele zgribulite şi zburlite se aşază pe căciula roşie de pe capul omului de nea şi cer câteva fire de lână ca să îşi mai căptuşească cuiburile reci.

- Cu mare drag! le-a răspuns blând omul de zăpadă şi s-a grăbit să împartă toată lâna din căciulă cu păsările cerului. Acestea le-au primit bucuroase, mulţumindu-i din suflet bunului om de zăpadă. Cât a fost de lungă noaptea de iarnă, omul de nea a făcut cadouri celor din jur: firele de paie din mătura veche le-a dat unor iepuraşi pentru a le pune în culcuş să le fie mai cald, iar cărbunii i-a dat unor pitici ai pădurii ca să îşi aprindă felinarele.

Spre dimineaţă, trecând înapoi din lunga sa călătorie, Zâna Iarna l-a observat pe omul de zăpadă stând cu totul despuiat. Pentru bunătatea şi generozitatea lui, s-a gândit să-i ofere şi ea un dar special: dragostea tuturor copiilor.

De atunci, omul de zăpadă este un simbol nelipsit al iernii. Când zăpada acoperă în strat pufos şi gros pământul, toţi copiii se grăbesc bucuroşi să ridice oameni de zăpadă, pe străzi, în grădini, în curţile caselor sau oriunde doresc.

Cifrele **8** uriaşe au primit ochi, nas, mânuţe, căciulițe şi fulare şi au prins viaţă din mânuţele magice ale copiilor din clasa pregătitoare A. Cu fantezie, copiii au trecut peste absența zăpezii, au ignorat lipsa fulgilor jucăuşi de nea şi au depăşit graniţele poveştii răspunzând provocării:

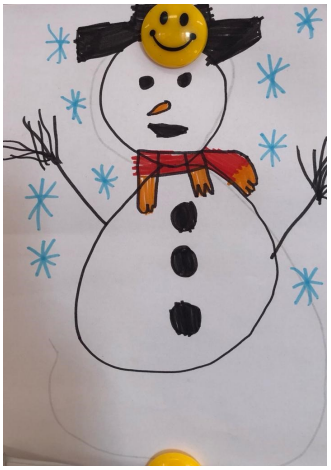
Ce fac oamenii de zăpadă noaptea?

"Ar vrea şi ei să alerge prin zăpadă, dar n-au picioare."
"Pot sări ca nişte mingiuţe."
"Se rostogolesc prin omătul moale. "
"Fac tumbe, se rostogolesc. "
"Joacă volei cu un bulgăre mare de zăpadă. "
"Patinează pe plajă. "
"Schiază pe faleză. "
"Se joacă *De-a v-aţi ascunselea* şi se ascund după copaci şi după gard. "

Toamna - un tablou perfect de culori

prof. Fedor Elena

Copacii și frunzele lor oferă cel mai frumos spectacol de toamnă, schimbarea din verde în portocaliu, cărămiziu și maro a frunzișului ne încântă de fiecare dată. Transformarea naturii și frumusețea ei magică, sunetul frunzelor uscate, suflate de vânt i-a surprins și pe elevii clasei I B, jucându-se în grădina școlii.

La ora de Arte vizuale, copiii au realizat aceste frumoase tablouri.

Moș Crăciun vine la clasa pregătitoare A

prof. Dima Gina

Arta desenului grafic

prof. Georgescu Manuela

Arta desenului grafic, filmele "anime", cărțile din acest gen cu benzi desenate le-au fermecat pe fetele clasei a IV-a A. Ele au chiar și un mini club pe această temă, iar discuțiile lor se învârt în această sferă. Credeți că au talent?

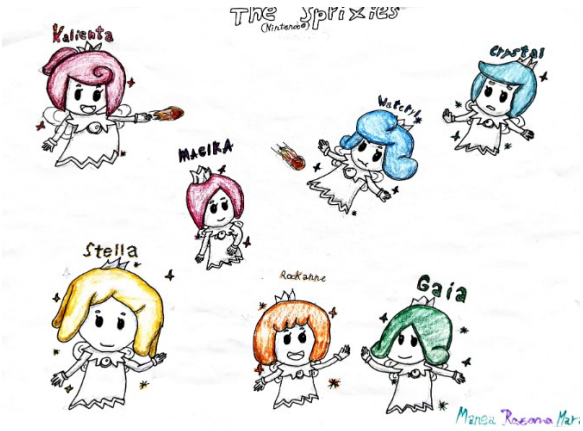

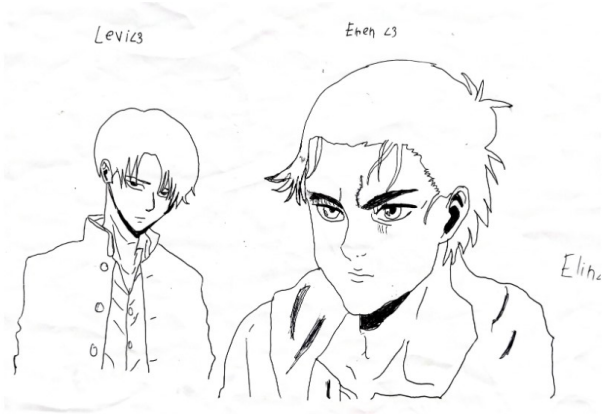

Costea Maria

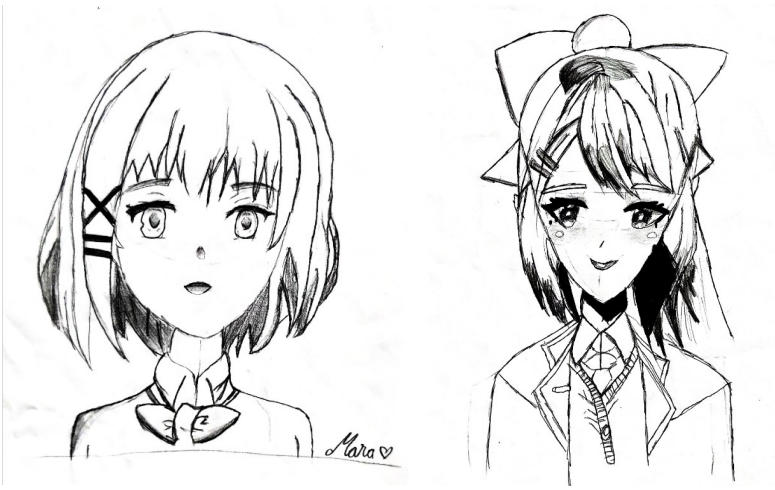

Garabet Alesia

Manea Roxana Mara

Selim Elin

Cristea Mara

Selim Elin

Fugaru Maya

Concursuri școlare

prof. Agafiței Daniela

1.Concurs Național „Bucuria lecturii” Ediția a XVII-a, 2021.

Premiul II Ionică Bianca, Clasa a VIII- a A,

Premiul II Sefa Ebru, Clasa a VIII- a A,

Premiul III Ilie Briana, Clasa a VIII- a A,

2.**Participare la Concursul Național de literatură și jurnalism sportiv intitulat „Un Condei numit Fair-Play" și cea de-a XXIX-a**. Elevii participanți- Burcan Vlad, Clasa a VIII- a A, Ilie Briana, Clasa a VIII-a A

3.**Concurs Internațional de arte vizuale „Brâncuși văzut în 145 de portrete”**

Educație. Elevii participanți- Șișcu Nicoleta, Clasa a VIII-a A, Mujdaba Ebru, Clasa a VI-a A, Ștefancu Maria, Clasa a VII-a A, Niculae Izabela, Clasa a VI-a A.

Femeia în spațiu

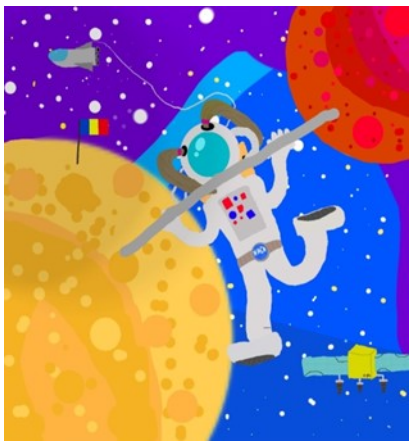
prof. Constantinescu Lavinia

În fiecare an, în luna octombrie, se sărbătoreşte Săptămâna Mondială a Spaţiului, iar tema de anul acesta este „Femeia în spațiu”. Cu prilejul acestui eveniment, Colegiul Naţional „Mircea cel Bătrân” Constanţa organizează cea de-a XVII-a ediţie a suitei de manifestări My Space, acţiune care nu mai este cuprinsă în CAERI din cauza pandemiei.

Am câștigat următoarele:

La clasa a V a

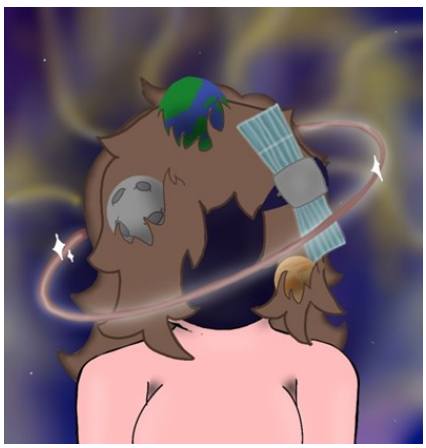
Bulgaru Andrei locul I

Petrișor Teodora locul II

Aldea Nicoleta locul III

La clasa a VI a

Ioica Ana – mențiune

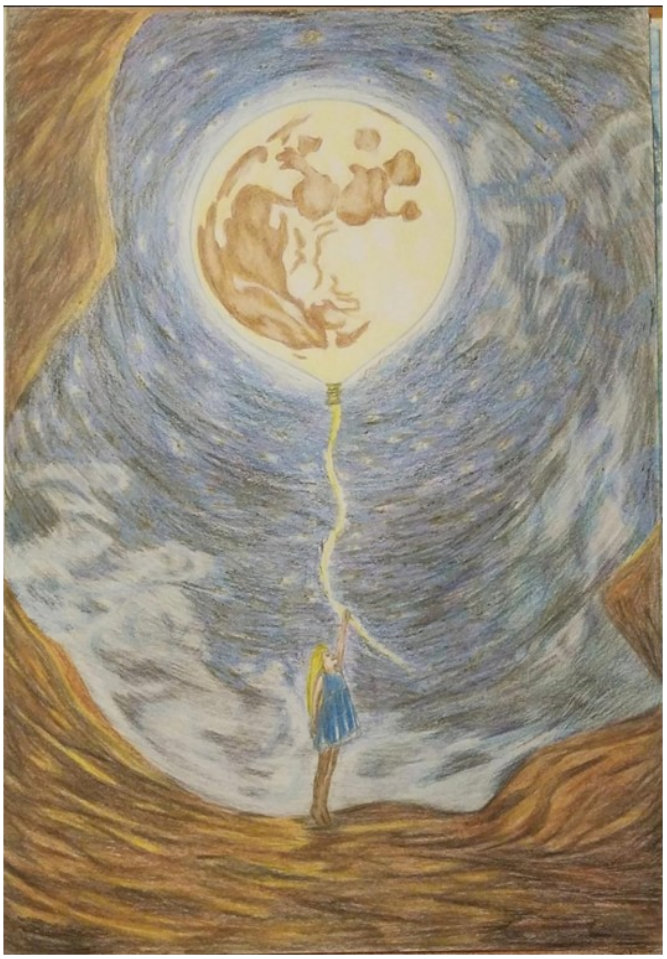
La clasa a VII a

Dan Adriana locul I

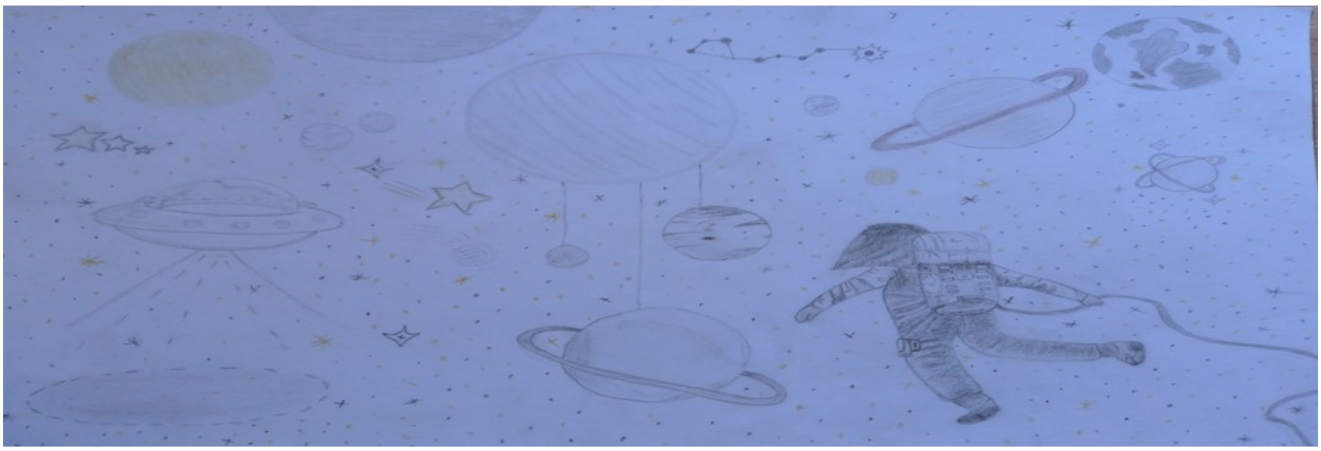

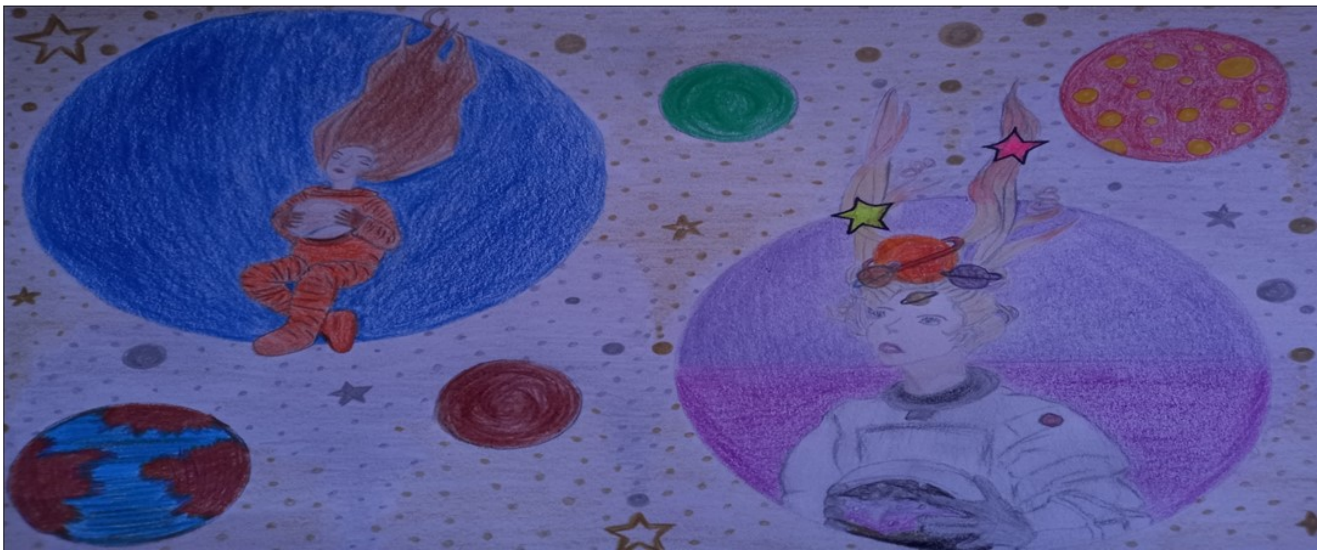
La clasa a VIII a

Șișcu Alexandra locul I

Ariciul

Serescu Mihail, IV A

prof. coord. Georgescu Manuela

Într-o zi de toamna pe când soarele dispărea încetul cu încetul și parcă nici animalele, nici plantele nu mai aveau bună dispoziție, Maria și Luca se plimbau prin parc.

Copacii rămâneau goi încetul cu încetul și frunzele care cădeau formau dedesubt un covor parcă pictat. Animalele se pregăteau, deoarece frigul le cuprindea și vântul bătea tare și nemilos. În timp ce se plimbau de sub podeaua de frunze, au ieșit niște țepi mici cât un fulg de nea. Copiii s-au speriat, dar au realizat ca era doar un arici rănit.

-Săracul de el, sigur moare de foame și de frig.

-Ar trebui să îi aducem de mâncare și să îl ajutăm.

Zis și făcut! Maria a adus provizii, iar Luca a adus cele necesare, pentru a-l ajuta. După ce ariciul s-a simțit mai bine, a mers și și-a pregătit un culcuș sigur și confortabil.

Copiii l-au admirat iar apoi și-au văzut de drum în continuare, înțelegând frumusețea naturii și importanța animalelor.

Nicolescu Andreea, IV A,
prof. coord. Georgescu Manuela

Sentimente de toamnă

Cristea Mara, IV A

prof. coord. Georgescu Manuela

Toamnă bogată ce te ascunzi prin frunzele ruginii,
Sau frunzele acelea aurii,
Eu la şcoală îţi desenez minunile,
Dar afară îţi văd şi furtunile,
Încerc să desenez un tablou creativ,
Dar, îmi dau seama că, sunt un copil naiv...

Nimeni nu poate desena aura ta specială,
Ori ploaia aceea neoficială,
Toamnă dragă, mai ţii minte când m-ai udat leoarcă?
Dar, aş vrea ca acele vremuri să se înoarcă...
Sau, atunci când am plecat fără pelerină
Şi afară era frig, dar nu mă simţeam necajită...

Nu înteleg de ce toţi te jignesc
Şi să ştii că unii chiar se mâhnesc.
Ideea generală e ca eu te iubesc,
La alţii sentimentele astea lipsesc.
Toamnă, nu ştii cât te îndrăgesc...
Frunzele colorate, vremea instabilă, toate ne unesc.

Opriță Amalia, *Seara*, IV A,
prof. coord. Georgescu Manuela

Luna

Diaconu David, IV A
prof. coord. Georgescu Manuela

Luna este de fel timidă
Însă este ca o conopidă
Ea este lumina nopții
Însă și liniștea sortii.
Nu este ca soarele
Însă seamănă cu el,
Fie ne liniștește,
Fie ne neliniștește.

O iubesc, o ador
Chiar dacă o privesc din obor,
Ne ascultăm toate secretele
Fie bune, fie ele cam...nebune.
Cu timpul ne-am împrietenit,
Chiar dacă acesta este doar un mit.

Cociu Georgiana, IV A,
prof. coord. Georgescu Manuela

Putem să salvăm planeta!

Nicolescu Andreea, IV A
prof. coord. Georgescu Manuela

Iordan Nicolas, IV A,
prof. coord. Georgescu Manuela

Oamenii, uneori, au grijă de planetă, alteori, îi oferă nepăsare totală. Este trist să vezi cum aerul, pământul, apele se poluează atât de mult. Ar trebui să avem mai mult respect față de planetă.

Acum, să ridice mâna cei cărora le pasă de planetă și o prețuiesc. Asta credeți voi! Să vă gândiți măcar puțin , dacă astăzi ați aruncat ceva la gunoi, adică la gunoiul potrivit, cel de reciclare, vă dați seama că ați salvat o secunda, un minut de viaţa pentru planeta Pământ?! Trebuie să devenim conşienţi că toți rănim planeta prin micile noastre greşeli chiar dacă uneori fără să ne dăm seama.

Pentru că eu știu de la părinții mei că dacă ne propunem, putem face orice, sigur putem să și salvăm planeta. Asa că, măcar încercați, și, deja pot să vă promit că veți reuși!

Eu și Eva în vacanță

Manea Roxana Mara, IV A

prof. coord. Georgescu Manuela

Ce fericită sunt! A venit iarna cu o mulțime de bucurii!

Pentru mine, sentimentul fericirii înseamnă să fii fără griji, să visezi minunății, să faci orice îți dorești, iar Crăciunul arată asta cel mai mult! Eu, de fiecare Crăciun mă simt ca și cum ar fi cea mai bună zi din viața mea.

Iarna aceasta merg la munte împreună cu Eva și cu părinții noștri. Nu mi-am luat și pisica mea, deoarece n-ai voie la hotel cu animale.

Ne îndreptăm spre hotel și vedem trei câini plimbându-se prin parcare. Unul era galben, altul cu alb și negru și ultimul era gri-închis. Toți aveau blană lungă și erau înalți. Au venit pe la noi dând din coadă, fericiți.

Am pus mâna pe cel cu două culori pe blană, dar el n-a văzut când am pus mâna, așa că a făcut dintr-o dată : “Au-uu-aa!” , și m-am speriat. M-am dat în spate, uitându-mă la cățel, nedumerită de cauza urletului, iar mama mea mi-a explicat că, dacă pun mâna pe un cățeluș, trebuie să mă vadă când o fac, altfel mă poate ataca.

Ne-am continuat drumul până la recepție, iar apoi până în cameră. Ne-am lăsat bagajele, iar părinții au despachetat ce era de despachetat. Ne-am îmbrăcat cu haine mai groase și impermeabile, și am coborât să vedem locul de joacă de lângă hotel. Pentru a separa drumul spre restaurant de locul de joacă, există un gard de lemn, gros, pe care s-a așternut multă zăpadă.

Ce-am făcut noi două? Am dat toată zăpada jos, până ne-au înghețat mâinile! Apoi ne-am îndreptat spre un deal cu zăpadă și ne-a venit ideea de a ne da cu sania pe deal. Ne-am luat săniuțele noastre și ne-am dat pe nea. Ne-am distrat; la un moment dat, Eva aproape că s-a răsturnat și s-a speriat, dar nu s-a lovit. Apoi, ne-am dus să studiem o căsuță dintr-un copac. Era pictată, și nu foarte mare. Pe dinăuntru era complet goală. De acolo puteai să admiri priveliștea. Am coborât, ca să ne luăm saniile și să ne întoarcem la hotel. Până pe la ora optsprezece am stat în camera mea și ne-am prostit făcându-ne că suntem bebeluși. După aceea, ne-am pregătit să mergem să luăm cina la restaurant.

Pe drum am trecut pe lângă părculețul în care ne-am jucat mai devreme, și am ajuns la destinație. Ne-am ales o masă și am dat comanda, iar până a venit mâncarea, părinții noștri au așteptat și noi ne-am dus la un loc de joacă înăuntrul clădirii.

Avea geamuri mari prin care puteai să vezi cine venea, iar într-un colț am descoperit mai multe cutii de plastic în care stau sucurile. Ne-am imaginat ce am putea face cu cutiile, și ne-au venit multe idei.

Mai târziu am mers la masă ca să mâncăm. La final ne-am întors la hotel și ne-am culcat, gândindu-ne la ziua distractivă pe care am avut-o.

Diaconu David, IV A,
prof. coord. Georgescu Manuela

Floricele

Codreanu Alexandra, IV A

prof. coord. Georgescu Manuela

Într-o zi, într-o grădină
Trece veselă o albină.
Zboară sus, pe gărduleț
Pe geam vede-un ursuleț.

Și rapid a observat,
Florile cum stau la sfat:
Trandafirul se mândrește
Toată lumea îl dorește.

Și lalelele-n culori,
Se bucură că sunt flori
Iar garoafele fac gală
Cu înfățișarea genială.

Crizantema se aranjează
Se crede cea mai frumoasă.
Și uite așa se mândresc
Florile când înfloresc.

Copiii

Codreanu Alexandra, IV A
prof. coord. Georgescu Manuela

Printre multe garduri vii,
Se joacă niște copii
Dau mingea aici, acolo
Se întoarce și dincolo.

Și când văd cum ei se împacă,
Vin și alți copii la joacă.
Fac un cerculeț micuț,
Se joacă foarte drăguț.

Mingea sare-n sus frumos,
Și apoi pică în jos.
Nici unul nu e distras
Nici unul nu s-a retras.

Părinții sunt fericiți,
Când se uită la cei mici.
Timpul în care ești copil,
Trebuie să-l folosești util.

Paradisul naturii

Burcan Vlad, VIII A
prof. coord. Agafiței Daniela

Cupola de sticlă uriașă se înalță înaintea ochilor, adăpostind taine ascunse. Pătruns în sufletul naturii, poți simți cu ușurință miresmele îmbătătoare ale diverselor plante regăsite în grădină botanică.

Pășind pe aleile misterioase, mici picături de ploaie se risipeau, formând un curcubeu maiestuos. Frunzele firave ale florilor răspundeau recunoscătoare, etalându-și frăgezimea. Percepția sinestezică îți creează iluzia edenului mult râvnit, greierii își cântă simfonia și creează un decor mirobolant. Lianele se țin hotărâte de trunchiurile copacilor seculari și formează un dans frenetic și amețitor. Fâlfâitul aripilor de fluturi capătă nuanțe diafane, emanând armonie și mister.

Deși inert, pământul își revarsă sufletul prin splendorile etalate cu atâta grație. Crengile pomilor tineti sunt împodobiți cu alese daruri cerești, cu miros îmbătător, un parfum divin și extravagant. Ducând mai departe polenul, o albină zboara cu grație , ducându-și misiunea la bun-sfârșit. Corpul său minuscul lasă o urmă de mister.

Străbătând labirintul vegetal, ești cuprins de fericire, deoarece îmbrățișarea naturii îți creează o stare permanentă de relaxare și încântare.

Sali Nazlî, VII B,
prof. coord. Constantinescu Lavinia

Un Crăciun dulce

Burcan Vlad, VIII A

prof. coord. Agafiței Daniela

Crăciunul, cea mai frumoasă sărbătoare a anului în toată lumea este ocazia care ne apropie de cei dragi și care ne unește pe toți, indiferent de cultură, mediu sau limba vorbită.

În Europa Crăciunul reprezintă cea mai mare sărbătoare a anului și este așteptată cu bucurie de cei mai mulți oameni, cele mai multe țări fiind creștine, prilej cu care fiecare familie pregătește bucate tradiționale și dulciuri specifice acestei sărbători.

În România, preparatele tradiționale românești diferă într-o măsura mai mica sau mai mare în fiecare regiune istorică**.** Ca desert special în zile de sărbătoare este, în toate zonele culinare ale țării, cozonacul.

În Dobrogea, baclavalele și sarailiile sunt punctul principal al desertului, în Moldova prăjitura poale-n brâu are cel mai bun gust în timpul sărbătorilor de iarnă, iar Banatul este regatul clătitelor bănățene, a stanglelor cu nuci și al biscuiților condimentați cu cele mai bogate arome. În Ardeal sunt apreciate prăjiturile cu cremă, iar Muntenia este zona prăjiturilor somptuoase și a torturilor însiropate .

În Finlanda și alte țări nordice, în dimineața de Crăciun, se mănâncă o budincă din orez cu lapte, acoperită cu scorțișoară și unt, care ascunde și un premiu. Porția care conține și o migdală, câștigă un cadou. Rușii servesc la desert plăcinte cu fructe, turtă dulce și pryaniki (pâine de miere).

În Irlanda sau UK tortul este nelipsit din case, iar desertul traditional este ”Christmas Pudding”. Franța găzduiește, de regulă, unele dintre cele mai frumoase târguri de Crăciun, iar bucătăria franțuzească este renumită în toată lumea. În unele regiuni se pregătesc 13 deserturi, inclusiv celebrele macarons.

Italienii sunt și ei mari fani ai Crăciunului, când pregătesc celebrul Panettone și deserturi din nuci și foietaj sau turtă dulce. Probabil că cei mai înflăcărați fani ai Crăciunului din Asia sunt filipinezii , care transformă această perioadă într-un minunat spectacol de lumini, colinde și voie bună și care pregătesc cu această ocazie, ca și locuitorii din Coreea de Sud, prăjituri din orez (bibingka sau puto bumbong).

În Vietnam se preferă budinca de Crăciun clasică și preparate din ciocolată, iar în India se mănâncă deserturi precum neureos (foietaj umplut cu fructe uscate și nucă de cocos, prăjit în ulei) și dodol (un fel de caramele din nucă de cocos și caju).Tradițiile variază foarte mult în Africa de Sud , însă majoritatea sărbătoresc Crăciunul în familie, iar mesele întinse sunt nelipsite și la ei, iar la desert prepară o budincă specială, cunoscută ca Malva Pudding, cu gem de caise, servită cu un sos fierbinte.

Ghana este al doilea mare producător de cacao din lume, iar decembrie reprezintă începutul recoltei, așa că ciocolata și deserturile din ciocolată sunt nelipsite de pe mesele de Crăciun.În cele mai multe țări din Africa se mănâncă de Crăciun budinca, torturi cu cremă de rom și unt sau diverse gogoși mici, prăjite în ulei.

În Mexic și alte țări din America de Sud se țin nenumărate petreceri și celebrări cu ocazia Crăciunului. Ca desert, preferatele mexicanilor sunt bunuelos, care sunt un fel de gogoșele prăjite, stropite cu zahăr, scorțișoară și sirop de zahăr. Iar băuturile servite sunt sub formă de punch-uri și rompope, un lichior de ouă cu rom.În Peru există o tradiție frumoasă, numită ”Chocolatadas”, în care oamenii se întâlnesc la ciocolată caldă și panettone. În multe țări precum Brazilia sau Argentina este vară de Crăciun, așa că desertul tradițional constă în budincă sau panettone, salate de fructe și înghețată.

Sunt atât de multe preparate delicioase în fiecare colț din lume, încât este păcat să nu experimentăm mai mult, să descoperim arome și combinații noi.

Crăciun fericit!

Caligramă de iarnă

Dinu Christian, V B
prof. coord. Agafiței Daniela

Mujdaba Ebru, VI A

E
L A
N O I
R E C E
I A R N A
A V E N I T
E Z Ă P A D Ă
P E S T E T O T
C O P I I I V I N
P E D E R D E L U Ș
S A N I A L U N E C Ă
L I B E R Ă U Ș O A R Ă
U R A
U R A
U R A

Călătoria vieții

Ilie Briana Ioana, VIII A
prof. coord. Agafiței Daniela

In fața mea un interminabil șir de scări se întind spre infinit.... Sunt la începutul drumului existențial.... Să pun piciorul pe prima treaptă? Să fac primul pas spre schimbare? Am privit în sus... Drumul pare dificil și imprevizibil. Îmi este teamă de ce va urma…Pare mult prea greu acest examen, este o proba cu miză mare…

Închid ochii și încerc să privesc spre viitor. Mă așteaptă ceva măreț la capătul acestor scări interminabile.. Trebuie să continui! Călătoria vieții mele începe cu un prim pas - Evaluarea Națională . În următorii ani voi putea decide ce voi face cu viața mea… Oare voi deveni medic, arhitect sau avocat? Încă nu știu , dar un lucru este cert :Trebuie să am încredere în mine! Trebuie să fiu optimistă și încrezătoare în forțele proprii.

Mă tem de această călătorie spre necunoscut. Dar gândul că voi atinge performanțele dorite , mă determină sa fiu perseverentă și să lupt pentru visul meu...Cheia succesului este la mine: ambiția , determinarea, munca asiduă și perseverența sunt rețeta reușitei. Cheia este să iau fiecare treaptă pe rând, fiecare scară este un pas în sine, un scop și o victorie în esență.

Ajunsă în vârf, voi putea privi cu mandrie realizările mele, eșecurile, temerile și frământările interioare. Atunci voi răsufla ușurată că am ajuns într-un punct favorabil al destinului , dar aventura vieții va continua.

Un nou șir de scări se întinde în fața mea...O nouă aventură spre necunoscut mi se întinde în fața ochilor. Sunt pregătită să înfrunt arcada destinului. Oare aceste șiruri nesfârsite de scări se vor termina vreodată? Categoric nu!

Viața este o luptă continuă, iar urcușul pe treptele devenirii este mai important decât *„stăpânirea muntelui”*.

Bucuriile iernii

Ionică Bianca, VIII A

prof. coord. Agafiței Daniela

Iarna, perioada în care apar bucurii în sufletele oamenilor, nu doar datorită sărbătorilor alături de cei dragi, ci și de felul în care roiurile de fluturi albi cad pe pământul biciuit de gerul aspru.

Cerul sclipea precum diamantele într-o lumină diafană, pe când norii au început să se cearnă în steluțe argintii. Zăpada cade puzderie măruntă și deasă ca făina la cernut, împodobind cu șoapte albe și cu candelabre de gheață casele oamenilor. Omătul se așterne ca o mantie albă și strălucitoare. Fluturașii de argint zboară pe aripile nevăzute ale vântului, creând o atmosferă de nedescris pe cerul ,care era uneori înnorat, alteori alb ca zăpada. Copacii ca niște soldați muți și reci, cu zale de gheață, aveau crengile îmbrăcate într-un palton de nea.

Pe întinderea pustie, albă, fără urme, se întrezăresc săniuțele care alunecă pe zăpadă. Ici, colo, câte un om de zăpadă se înalță mândru, cu dorința de a rezista cât mai mult. Florile sclipitoare de argint se țes pe geamuri, pe când în case brazii sunt împodobiți cu globuri colorate, luminițe și beteală aurie. Înserarea apasă greu peste noi toți și numai miile de luminițe aprinse pretutindeni, mai încălzesc puțin peisajul. Luna se înalță pe cerul care acum este limpede, plină și rotundă, luminoasă și liniștită. Cu năsucurile lipite de geam, copiii așteaptă cu nerăbdare să se facă dimineață și să se bucure de iarnă, în așteptarea Crăciunului ce bate la ușă.

Strălucirea sărbătorilor de iarnă vine și încălzește orizontul înghețat, transformând totul într-o bucurie generală.

Ferencz Antonia, VII A

Magia tradițiilor de Crăciun

Damian Anastasia, VI A
prof. coord. Agafiței Daniela

Parcă niciodată sărbătorile de iarnă nu mi s-au părut mai frumoase decât cele petrecute cu părinții mei în Maramureș, într-un sat în care tradițiile erau păstrate cu sfințenie.

Ningea cu fulgi mari de câteva zile, iar zăpada se așternuse peste tot. Brazii care înconjurau cabana în care eram cazați își îmbrăcaseră strai nou , atrăgând privirile cu strălucirea lor de cristal. Dar nimic nu era mai frumos ca mirosul ce se răspândea peste tot din bucătărie și straiele populare ale gazdelor în care părea că se reflectă albastrul cerului și lumina soarelui.

În Ajunul Crăciunului, întregul sat vuia de voioșia colindelor, de bucuria care lumina chipurile colindătorilor. Am auzit colinde inedite, vechi de sute de ani - după spusele gazdelor – care au făcut, parcă, să se oprească timpul în loc și să deschidă inimile celor care ascultă. Oamenii îi primeau cu brațele deschise, iar pe chipuri li se citea recunoștința primirii darului colindei.

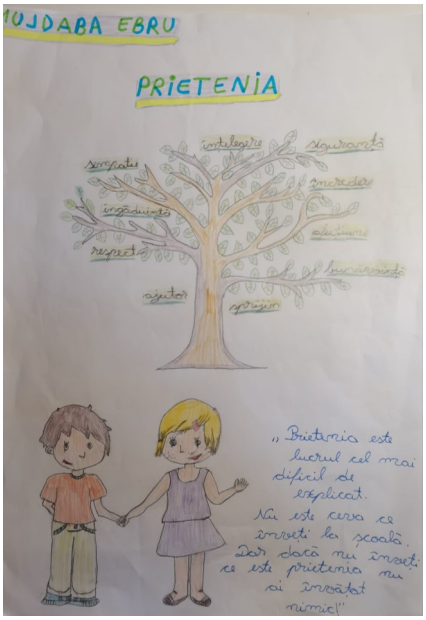
Stând în pragul ușii, priveam cu încântare scenele care se derulau în fața mea. O ceată de colindători juca ursul. Măștile bizare, blana naturală care le acopereau corpurile, gesturile pe care le făceau, mă transportau, parcă, în altă lume. Părea că întreaga energie negativă acumulată de-a lungul anului se elibera pe ritmul muzicii cântate de ei, purificând sufletele lor și ale ascultătorilor.

Puternic, violent, imprevizibil și crud, așa era ritmul tobelor lovite de voinici. Văzându-mi chipul uimit, m-au invitat și pe mine în jocul lor. Dansul mă fermeca … parcă eram hipnotizată. Ursii se roteau în jurul meu, simulau moartea și învierea ca simbol al renașterii naturii și al succesiunii anotimpurilor. În ochii lor se vedea emoția și naturalețea de parcă ar fi fost cu adevărat urși care se mișcau independent simulând viața în mijlocul naturii, făcând tumbe și bucurându-se.

Nu voi uita niciodată sentimentele pe care le-am trăit în acele momente, iar ecoul lor se simte în inima mea în fiecare Ajun al Crăciunului.

Crăciunul - tradiții și obiceiuri

Vâlsan Maria, VII A
prof. coord. Agafiței Daniela

Mujdaba Ebru, VI A

Crăciunul este o sărbătoare îndrăgită de oamenii din toată lumea, fiind sărbătorită anual pe data de 25 decembrie. Acesta este marcat de tradiții și obiceiuri precum: împodobirea bradului, venirea lui Moș Crăciun și colindatul, toate aceste tradiții având câte o semnificație. Bradul de Crăciun, spre exemplu simbolizează Sfânta Treime datorită formei sale deosebite. Acesta obișnuia să fie decorat cu mere roșii, simbol al păcatului originar, iar apoi cu hârtie colorată, fructe și dulciuri.

Printre obiceiurile de Crăciun se numără și întinsul unei mese pline cu mâncăruri tradiționale. De asemenea, în unele sate se spune că dacă prima persoană care intră în casă de Crăciun este un bărbat, acesta este un semn de bunăstare și sănătate pentru anul următor.

Toate aceste tradiții fac din Crăciun o sărbătoare cu adevărat minunată pe care oamenii o așteaptă cu entuziasm.

Minunea din Ajunul Crăciunului

Manu-Moscu Sorina, VII A

prof. coord. Agafiței Daniela

Sub bolta înstelată, pe meleagurile ninse de iarnă, nu era nici o urmă de vietate. Lângă geamul ferestrei, steluțele argintii se deschid din norii pufoși și dansează liniștiți în drumul lor spre pământ . Sclipirea fulgilor de nea este uimitoare. Un peisaj grandios apare dupa câteva ore de ninsoare. Pe crengile copacilor stau grămezi mari de zăpada ca niște podoabe reci de argint . Zăpada cernută din văzduh a împodobit casele cu dantela albă a zăpezii.

În vecinătatea acestui peisaj, se regăsea un sat împodobit cu surâsurile familiilor ce se bucurau de ziua dinaintea Crăciunului. Ce frumos ar fi fost ca toate ființele pământești să aibă parte de asemenea căldură și iubire într-o perioadă atât de nemiloasă a anului. Așa se întâmplă ca pe drumurile croite de-a lungul caselor, să hoinărească anevoios un pui de câine. Coada o ținea între picioare și mai arunca o ocheadă în spate, sperând că o inimă bună îl va lua sub aripa sa ocrotitoare. Nu venise nimeni. Cățelușul simțea cum îi slăbea tot corpul cu fiecare pas. Se opri în drum și se ghemui lângă trunchiul unui brad pitic, îndreptându-și botul spre cer. Începu să se adâncească în gândurile sale ființa nevinovată . Măcar o data ar fi vrut și ea să simtă căldura iubirii a unei familii. Cum e să se predea la mângâierile unor țânci zglobii. Să se bucure de sărbători. Simțind cum sfârșitul îi este aproape, cățelușul se ruga ca stelele să se pogoare și să-i înalțe sufletul spre ceruri, unde Domnul îl așteaptă cu porțile raiului deschise. Pe pui îl cuprindeau frisoanele întruna , rămas fără speranță. Își lipi cu capul înțepenit intre labe. Aștepta inevitabilul. Dar deodată, i se părea că aude glas omenesc. Ridică privirea spre sat, ciulindu-și totodată urechile. Zări cum un grup de copii alerga spre el ,strigându-l ,cu săniile după ei. Începuseră chiar și să se ciondănească pe seama cățelușului, care cândva părea să fie singur pe lume. Pe furiș, o fetiță ieși din acea ciondăneală și se repezi să-l strângă în brațe pe pui. Îl lingușea în toate felurile și chiar un nume i-a pus. Fiind botezat „Bobiță” deoarece era greu cât un bob de ovăz. Cățelușul fu pătruns de o fericire cum nu mai pomenise până atunci. Era o adevărată minune.

În seara aceea, Bobiță se văzu întins pe un covor de lână groasă de lângă sobă, după ce a fost răsfățat de întreaga familie. Suflet mai mulțumit decât al lui nu s-ar fi putut găsi în întregul sat. Și așa adormise puiul, mulțumit. Având un gând de recunoștință față de Dumnezeu, care i-a ascultat ruga și a avut milă față de soarta lui.

Vizireanu Cătălin, VI A

Spectacol celest

Poptile Selina Alexandra, VIII A
prof. coord. Agafiței Daniela

Natura - un portal al frumuseții pure, impresionează prin cromatică și sensibilitate. Măreția muntelui te impresionează prin grandoare și unicitate. Soarele era la asfințit, răsfrângeri roșii în amurg se întrezăreau printre crestele triumfale ale muntelui. Luna- regina nopții își lasă admiratorii să aștepte cu sufletul împietrit de uimire. Caleidoscopul nocturn era învăluit în mister, spectacolul celest părea a fi un dar divin.

Dintr-o dată, pe bolta cerească se vede un bici înspăimântător, ce stăpunge cerul ca o sabie nemiloasă. Pe cer apare primul fulger, urmat de picăturile de ploaie , ce cad inert și haotic. Ropotul asurzitor este completat de tunetul înspăimântător pare a fi compozitorul ploii.

Furtuna scutură pădurea de brazi, inundând-o cu teamă și tristețe. Crestele falnice vegheau sufletul zbuciumat al existenței montane. Apogeul furtunii și-a dezvăluit fața întunecată.... Ropotul strident al ploii , te făcea să te simți în mijlocul unui câmp de război, plin de cavalerie și tunuri, pregătite pentru măcelul naturii.La un moment dat, pânza cenușie se destramă ușor-ușor, razele calde începeau să sărute suav pământul ud și rece.

Echilibrul naturii este restabilit, viața îți urmează cursul, armonia cosmică reîntregește ritmul cotidian.

Crăciunul - sărbătoarea speranței

Vulpe Ștefan, VI A
prof. coord. Agafiței Daniela

Meleagurile noastre sunt acum îmbrăcate într-o zale argintie. Copacii își poartă cojoacele alburii, ieșind la iveală câte-o ramură lipsită de verdeața frunzelor. Iazul în care veseli ne scăldăm vara, acum e ca și oglinda acoperit de o crustă rece. Ici - colo se ivesc oameni de omăt, atât de înfriguraţi , încât nasul li se făcu roșu-roșu. Doar copiii mai mișunau ca niște furnicuțe, cântând colinde din poarta în poartă, vestind Nașterea Domului.

Cu obrajii ca para focului, mă îndreptam spre mica mea căsuță, din hornul căreia se înfiripa fumul cenușiu. Intrai în casa, unde domnea un miros îmbătător de vanilie. Venea de la cozonacii cu nucă făcuți de mama pentru mâine, pentru Crăciun. Fac câțiva pași și în fața mea se înfățișa un brad împodobit cu globuri aurii și sângerii, cu migdale zaharisite și beteala aurie, iar în vârf strălucea parcă o stea de aur . Familia mea mă aștepta în sufragerie, cu voie bună și prăjituri, cu glume și râsete. Așa e în fiecare Crăciun! După o oră mama mă trimite la culcare, spunându-mi să îl aștept pe Moș Crăciun dormind. Zis și făcut! După câteva minute eu deja zburam pe aripile visului, deși singurul lucru pe care-l puteam visa era moșul și cadourile pe care mi le putea aduce.

Razele palide ale soarelui se prelingeau pe perdeaua camerei mele și mă treziră. Era dimineața de Crăciun. Dau fuga la brad și uite! Sub el era exact ce-mi dorisem! O carte cu povești. Dintre toate jucăriile pe care mi le adusese el de-a lungul anilor, cartea este cel mai frumos cadou de Crăciun - o poartă a cunoaștere.

Iubesc Crăciunul – sărbătoarea bucuriei și a speranței în mai bine. Magia sărbătorilor aduce pace interioară, veselie și fericire.

Miracolul iernii

Ștefancu Maria, VII A

prof. coord. Agafiței Daniela

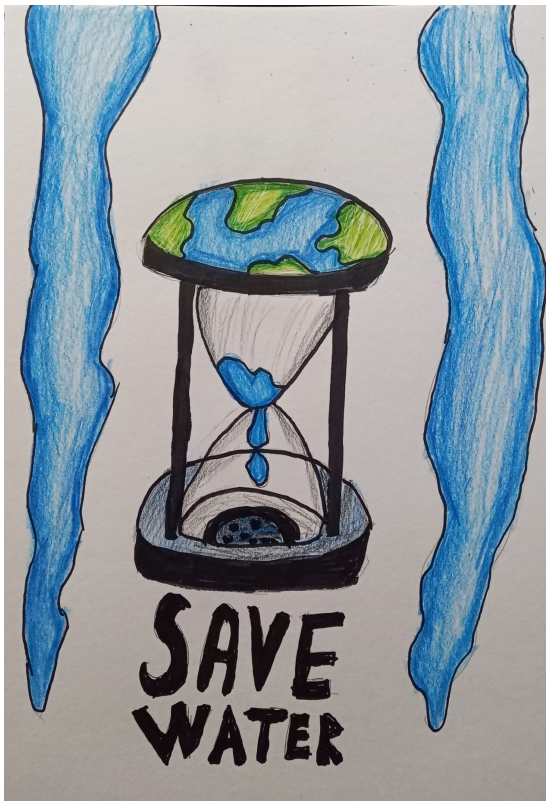
Lângă geamul ferestrei, steluțele argintii se deschid din norii pufoși și dansează liniștiți în drumul lor spre pământ . Sclipirea fulgilor de nea este uimitoare. Un peisaj grandios apare dupa câteva ore de ninsoare. Pe crengile copacilor stau grămezi mari de zăpada ca niște podoabe reci de argint. Zăpada cernută din văzduh a împodobit casele cu dantela albă a zăpezii. Odată cu stratul de zăpada ce se așterne, o liniște de mormânt pune stăpânire pe împrejurimi. Singurul glas ce răzbate în peisajul înmărmurit este cel al vântului. Șuieră un cântec trist cu un suflu înghețat, împinge norii posomorâți dintr-o parte în alta a vântului.

Ca într-o poveste, luna își arată fața luminoasă cu sclipiri de basm, ce se reflectă din zăpada proaspăt ninsă. Regina nopții reușeste să domolească vântul și să pună capăt caruselului de fulgi albi. Mândra de reușita ei, admira peisajul încremenit și trimite raze reci peste albul nesfârșit.

Legenda lui Moș Crăciun

Vâlsan Maria, VII A

prof. coord. Agafiței Daniela

Sali Nazlî, VII B
prof. coord. Vasiliu Carmen

Cu mult timp în urmă trăia la marginea unui oraș un meșter bătrân care făcea jucării de o frumusețe nemaivăzută. În Ajunul Crăciunului, bătrânul pleca în oraș să își vândă jucariile, pe mai nimic , deoarece locuitorii acestuia nu aveau prea mulți bani.

Într-un an, dupa ce și-a vândut toate jucăriile, meșterul se întorcea acasă. Acesta s-a oprit la fereastra unei case unde știa că locuiește o familie săracă. Acolo a auzit trei voci de copii ce își exprimau dorința de a primi un soldățel de plumb drept cadou de Crăciun. Bătrânul își dorea foarte mult să le ofere o jucărie acestora , dar știa că nu mai avea nimic. Ca prin minune , un soldățel de plumb a răsărit din sacului său. După ce le-a oferit copiilor jucăria, meșterul se îndrepta spre casă gândind cât de mult i-ar plăcea să le ofere cadouri tuturor copiilor, în special celor sărmani.

În drumul său, acesta s-a întâlnit cu un pui de căprioară rănit. Fiind un om bun, a decis să lege rana puiului și să îl ajute să se ridice. În urma faptelor sale, căprioara a început să îi vorbească cu un glas limpede de copil. Aceasta i-a spus că datorită bunătății de care a dat dovadă, dorința lui se va îndeplini. Astfel, din pământ a apărut o sanie fermecată purtată în zbor de niște reni minunați.

Bătrânul s-a înălțat cu ei în slava cerului înstelat, spre o lume de basme, luând astfel naștere iubitul MOȘ CRĂCIUN.

Magia iernii

Marinescu Diana, VI A
prof. coord. Agafiței Daniela

De la sosirea primilor fulgi de zăpadă, feţele celor mici se înveselesc.Iarna este anotimpul preferat de copii, deoarece este perioada bucuriei și a speranței.

Una dintre sărbătorile mult aşteptate este Sărbătoarea Naşterii Domnului sau Crăciunul. Străzile sunt pline de beculeţe şi luminiţe frumos colorate, de clopoţei și de copii agitaţi, în căutare de cadouri. Casele acoperite de o pătură de zăpadă sunt pline de mirosul cozonacilor proaspăt scoşi din cuptor, de portocale şi scorţişoară.

Spre seară, dansul fulgilor de nea se armonizează cu vocile copiilor care colindă din casă în casă, vestind Naşterea Domnului. Musafirii şi mesele încărcate formează cadrul perfect pentru reunirea familiei. Totul pare desprins dintr-un basm...

Iarna este anotimpul magiei , al revederii celor dragi, fiind un spectacol al naturii împodobite cu ghirlande de cristal.

Crăciun de poveste

Mihail Tania, VII A
prof. coord. Agafiței Daniela

Era seara de Ajun.Eu mă pusesem să dorm în așteptarea lui Moș Crăciun. Dintr-o dată un vis își făcu apariția în gândurile mele. Eu și cu familia mea ne-am adunat toți în jurul bradului, așteptând venirea oaspeților. Pe fețele fiecăruia dintre noi se citea o emoție a sărbătorilor de iarnă.

După ce ajunseseră toți oaspeții ne-am așezat la masă. Toate felurile de mâncare erau făcute de mine și de mama mea. Toată lumea ne felicită pentru bucatele din casă. Toată lumea era foarte fericită. Bradul care era împodobit cu globulețe aurii și beteală argintie, aștepta cu drag venirea lui Moș Crăciun. Făceam foarte multe poze în familie la brad, pentru a le păstra ca amintire. Zeci de colindători călcau pragul casei noastre cu colinde vestind Nașterea Domnului.

La un moment dat o mulțime de sclipiri de lumină, au luminat casa. Toată lumea se sperie. O lumină foarte puternică strălucea înspre steaua care era pusă în brad. Imediat după apariția luminilor puternice, am ieșit afară să vedem ce se întâmplă. Pe cer erau o mulțime de stele căzătoare, printre care sania lui Moș Crăciun aluneca pe ele. Toată lumea rămase uimită. Moș Crăciun mă invită într-o călătorie cu sania. Eu am acceptat cu bucurie. Am sărit în sanie, fără să mă mai uit în urmă. Ne-am plimbat deasupra mării și povesteam fiecare câte ceva despre noi. După câteva ore în care ne-am plimbat, Moș Crăciun mă lăsă acasă. Eram un pic tristă, dar cu gândul ca ne vom revedea cândva.

Dintr-o dată acest vis se termină, deoarece am vrut să arunc un ochi pe fereastră să văd dacă este adevărat ce am visat. Când m-am uitat pe geam, Moș Crăciun se pregătea să plece înapoi la Polul Nord, însă mă văzu și îmi făcu cu mâna, spunându-mi că ne vom revedea.

Din acel moment, am început să cred mai mult în magia Crăciunului, magie care a făcut ca cea mai mare dorință a mea să fie îndeplinită.

Mistere subacvatice

Parocescu Ionașcu Cosmin, VII A

prof. coord. Agafiței Daniela

Oceanul ascunde un mister nebănuit. Este o oază de necunoscut, pe care nici cei mai buni marinari nu-i cunosc secretul.

Intr-o zi m-am decis să-i deslușesc misterul, am făcut o incursiune subacvatică în Oceanul Pacific. Inchid ochii și mă aflu în imensitatea acvatică, printre mii de pești multicolori. Deodată zăresc un pește gigantic, ce părea a fi un uriaș în țara piticilor, făcându-și loc prin vegetația luxuriantă. Gândirea mi se blochează, privirea rămâne pironită ca o statuie. Mă apropii de ea stupefiat și văd o sirenă, cu părul roșu ca focul ,cu ochii măslinii pătrunzători.

Fără sa-mi spună nimic, mă trage de mână și-mi etalează minunățiile acvatice impresionante. Paradisul subacvatic părea a fi un evantai de culori , ce-ți dădea o stare de încântare și fericire.

Eram fascinat de această lume mirifică, neștiind dacă este vis sau realitate… Aud vocea mamei și-mi dau seama că fusese un vis frumos, o aventură spirituală inedita și unică.

Niculae Izabela, VI A

Spectacol hibernal

Ștefancu Maria, VII A

prof. coord. Agafiței Daniela

Iarna a sosit cu pași repezi. Peste tot s-a așternut un covor alb imaculat, ce oferă un spectacol hibernal celest.

Pe toata perioada lunii decembrie, săniuța a așteptat cuminte venirea iernii. De îndată ce stratul de zăpadă a devenit suficient pentru săniuș, m-am îndreptat spre derdelușul din apropiere. Cei mai mari alergau bucuroși și se întreceau între ei. Toți copiii se așezeau pentru o clipă pe creasta zidurilor , unii cădeau neputincioși în șant, iar alții se lipeau de poarta neagră, formând o poleială strălucitoare. Nimic nu le mai poate strica distracția. Gerul s-a mai înmuiat și el, încălzit parcă de privirile pline de încântare ale copiilor.

Târziu, când noaptea s-a lăsat de-a binelea peste sat ca o regină, copiii abia s-au îndurat rând pe rând să părăsească mica distracție. Luna le zâmbea suav, mângâindu-i cu privirea sa discretă.

Crăciunul în familie

Iofciu Sebastian, V A
prof. coord. Tănase Carmen

Pentru mine, orice sărbătoare înseamnă să mă întâlnesc cu membrii familiei mele. Zilele de naștere ale fiecăruia dintre noi, Paștele, Crăciunul sunt motive să ne adunăm și să ne bucurăm de timpul petrecut împreună și de cadouri.

În fiecare an aștept cu nerăbdare Crăciunul, sărbătoarea Nașterii Domnului, pentru că este o perioadă foarte frumoasă: orașul este împodobit, casele ăi ele se împodobesc rând pe rând, totul în jur se pregăteste de sărbătoare.

Încă de la începutul lunii decembrie ascult împreună cu părinții mei colinde și aștept cu nerăbdare să împodobim bradul ,colindând cu bucurie precum îngerii care au vestit Nașterea Domnului nostrum Iisus Hristos.

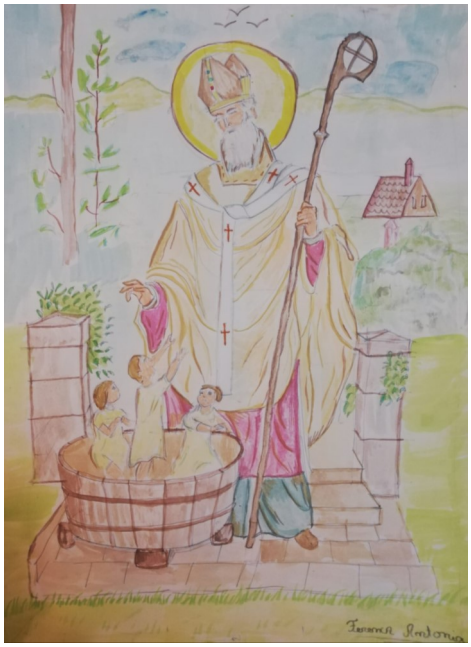
În ajun de Crăciun, pregătirile sunt în toi, în casă începe să miroasă a cozonac si portocale, iar curătenia se termină. De obicei în acesta zi, deși aglomerată, ne găsim puțin timp să mergem la bunici să vedem dacă Moșul lasă cadouri și niciodată nu m-a dezamăgit (într-un an le-a lăsat la unii dintre bunici în grădină, altî dată în garaj, mereu pe fugă Moșul ….).

Când eram mai mic am întrebat-o pe bunica mea de ce Crăciunul este așa de important pentru creștini. Bunica mi-a spus că acestă sărbătoare sfântă, Crăciunul, este o sărbătoare foarte importantă pentru creștini deoarece reprezintă Nașterea Domnului Iisus Hristos.

În ziua de Crăciun mergem în vizită și la nași, ne întâlnim cu unchii și mătușile mele, cu verișoara mea, ne bucurăm de mâncarea gustoasă, ne povestim ce am mai făcut, ne jucăm, iar mie mi se pare că toate casele se umplu cu bucurie. În zilele următoare așteptăm și noi musafiri, astfel că bucuria continuă.

Chiar dacă am crescut, acestă sărbătoare este și va rămâne foarte importantă pentru mine deoarece este un moment magic, un timp petrecut cu toți cei pe care îi iubesc.

Ferencz Antonia, VII A,
prof. coord. Tănase Carmen

Sfântul Apostol Andrei, ocrotitorul românilor

Dan Amira, IV A

prof. coord. Tănase Carmen

Știați că Hristos a avut mulți prieteni? Aceștia se numeau ucenici sau apostoli, căci au fost alături de El în tot ceea ce făcea. Unul dintre cei 12 prieteni se numea Andrei și era originar din Betsaida de pe malul lacului Ghenizaret. Andrei și Petru, fratele său, erau pescari. Acolo la malul mării L-au ascultat prima oară pe Hristos.

În ziua aceea erau obosiți și supărați, căci o noapte întreagă au muncit și nu au prins nimic. Atunci au văzut dumnezeirea lui Iisus când plasele lor s-au umplut de pește la Cuvântul Domnului. Așa că, în momentul în care Hristos le-a zis să lase mrejele și să devină pescari de oameni, L-au urmat cu tot sufletul lor. Din aceea zi nu au mai adus cu ei undițe și plase, ci cuvinte blânde care să aline inimile oamenilor, chemându-i la credința în Hristos.

Apostolii au stat împreună pâna la Pogorârea Duhului Sfânt, când au prins putere să meargă în lume pentru a propovădui credința în Domnul nostru.

În istoria bisericească Eusebiu de Cezareea afirma: sfinții apostoli ai Mântuitorului, precum și ucenicii lor s-au împrăștiat în toată lumea locuită pe atunci. După tradiție lui Toma i-au căzut la sorți să meargă în Partia, lui Andrei în Sciția- Dobrogea de astăzi, lui Ioan, în Africa. Sfântul Andrei a devenit apostolul românilor. El a fost numit și apostolul lupilor, după vechea denumire a dacilor ”daoi”, adică lupi, dar și de la simbolul lor- lupul. Căpetenia lupilor, spune legenda, l-ar fi vegheat pe Apostolul Andrei prin pustia Dobrogei spre peștera care i s-a oferit ca adăpost. Aici, în peșteră Sfântul Andrei s-ar fi refugiat pentru o perioadă de timp, în drumul său spre Nord, spre Ucraina.

Peștera poate fi văzută până astăzi în județul Constanța, aproape de localitatea Ion Corvin. În fiecare an, la 30 noiembrie, de ziua prăznuirii Sfântului Apostol Andrei se strâng aici foarte mulți credincioși, participând la Sfânta Liturghie.

Sfântul Apostol Andrei a murit ca martir în Patras, mărturisind credința în Hristos, până în ultima clipă a vieții sale. Românii îl iubesc mult pe Sfântul Andrei, dovadă stau bisericile închinate acestuia sau numele pe care-l primesc pruncii lor la botez. Ziua lui este în egală măsură o zi de sărbătoare bisericească și națională.

De asemenea în poporul român există și o serie de datini ce se leagă de această sărbătoare. Cea mai cunoscută fiind încolțirea grâului.

Datinile de Sfântul Nicolae și semnificația lor

Manu Moscu Elena Sorina, VII A

prof. coord. Tănase Carmen

Sfântul Nicolae, sau după varianta populară „Moș Nicolae”, a fost un episcop vestit din Mira care de-a lungul vieții sale a dat dovadă de iubire, credință și dreptate. Creștinii ortodocși îl sărbătoresc în fiecare an pe data de 6 Decembrie, zi în care credincioșii își reamintesc de mărinimosul sfânt prin anumite tradiții care redau calitățile de care a dat dovadă.

După cum datinile, în principiu ziua de 6 Decembrie reprezintă ziua în care dăruim bunătăți celor apropiați și nu numai. De cele mai multe ori, cei care se bucură cel mai mult de această sărbătoare sunt copiii, care așteaptă ca Sfântul Nicolae să le dăruiască pe ascuns dulciuri dacă au fost cuminți de-a lungul anului. Iar în cazul contrar, copiii obraznici primesc o nuielușă ca un avertisment.

Aceste două obiceiuri sunt printre cele mai răspândite printre creștinii români, indiferent de zona din care provin. Tot din cele două tradiții comune reies toate atributele pentru care a fost ținut minte sfântul Nicolae. Se știe că episcopul venise dintr-o familie vestită, iar odată cu preluarea averii lor a împărțit-o cu cei nevoiași tot restul vieții sale, dând dovadă de iubire față de ei. Printre cele mai cunoscute momente din viața episcopului a fost cea în care a salvat cele trei sărmane surori de la soarta lor anevoioasă propusă de tatăl lor, strecurându-se trei seri la rând cu câte o pungă de galbeni.

Acest eveniment nu numai marchează originea obiceiului de a dărui bunuri celor mici, dar și valoroasa trăsătură de dărnicie și titlul de ocrotitor al copiilor și al tinerilor deținute de sfântul Nicolae. Nu uităm de faptul că, de asemenea, episcopul Nicolae

din Mira era un om dedicat credinței, învățăturii și dreptății. Se reamintește de faza din primul Sinod Ecumenic la care a participat, unde preotul Arie a răspândit informația falsă care susținea că Iisus Hristos nu este de aceeași ființă cu Dumnezeu Tatăl. Auzind acestea, episcopul se enervase pe Arie și fu nevoit să-l pălmuiască. De aici provine de asemenea obiceiul de a nu lăsa nepedepsiți copiii neascultători. Există și alte obiceiuri românești legate de această zi, cum ar fi superstiția ce spune că Sfântul Nicolae a întinerit dacă nu ninge de 6 Decembrie. Evident, dispare orice legătură cu trăsăturile morale a sfântului la astfel de superstiții sau alte tradiții din zona rurală.

Din punctul meu de vedere, consider că Sfântul Nicolae merită să fie un exemplu de urmat de creștini . În același timp consider că înfăptuirea faptelor bune față de cei nevoiași n-ar trebui să fie restrânsă pentru o singură zi. Așa cum episcopul a continuat să dea dovadă de mărinimie întreaga viață , și credincioșii ar trebui să-și croiască aceleași atribute pentru a se asemăna și apropia de Dumnezeu.

Boeru Alexandra, VII B
prof. coord. Constantinescu Lavinia

Prețuiește timpul

Dan Adriana, VII B

prof. coord. Popa Alina

Timpul trece fără voia noastră, el trece și nu poate fi oprit niciodată pentru nimeni și nimic. Timpul trebuie prețuit, căci fiecare clipă se va întâmpla decât o singură dată. Timpul nu iartă pe nimeni indiferent de situație.

Multe persoane așteaptă „mâine” ca să facă ce își propun, dar poate că „mâine” nu va mai exista, iar nisipul care curge din clepsidra vieții se va termina... De aceea trebuie să ne bucurăm de fiecare moment prin care trecem, iar dacă este un moment mai puțin plăcut putem să încercăm să vedem partea plină a paharului, pentru că noi ne scriem scenariul vieții noastre.

Trebuie să știm să ne bucurăm de „azi”, de momentul actual, deoarece momentul actual este responsabil de viitor, de acel „mâine” pe care mulți se bazează, fără să conștientizeze că timpul se scurge și au mai puțin timp de petrecut în această lume. Noi adesea uităm să savurăm clipa și trăim gândindu-ne prea mult la viitor, la ziua de mâine și uităm de prezent, uităm de „azi”, de „acum”. Fiecare zi este o nouă serie de întâmplări și fiecare secundă trebuie valorificată din plin.

Ar fi fost minunat să putem da timpul înapoi, să ne întoarcem în timp, să ne reparăm greșelile, la care poate ne gândim încontinuu, dar din nefericire este imposibil, timpul este ireversibil. Tot ce contează este prezentul pentru că trecutul nu mai revine, iar viitorul depinde de ceea ce facem în prezent.

Timpul a fost experimentat de toată lumea și fiecare vede îl vede în felul lui. Unii se bucură de el necondiționat și își doresc să nu se mai termine... alții de abia așteaptă să treacă odată... Fiecare percepe diferit timpul.

Acum tot ce mai trebuie este să accept că timpul este ireversibil, să îmi petrec fiecare moment din viață în cel mai frumos mod posibil, așa fel încât să îmi fie bine, să realizez tot ce îmi propun ca să merite timpul „consumat” și să mă bucur de prezența persoanelor dragi din viața mea, pentru ca mai târziu să nu regret timpul ce a trecut.

Fiecare dintre noi vede lucrurile într-un mod diferit, de aceea trebuie să prețuim fiecare clipă deoarece, cum am spus mai devreme, nisipul din clepsidra vieții curge neîncetat.

Apostol Ștefan, VII B

O iarnă de poveste

Gavrilă Bianca, VIII B
prof. coord. Popa Alina

Trecând luni întregi din an, s-a ajuns și la ultima dintre cele douăsprezece surori, fiicele Bătrânului An. Decembrie, în sufletul meu, este mereu un început maiestuos al iernii, în care cu toții așteptăm minunățiile pe care doar anotimpul alb le poate aduce.

Mult așteptata vacanță de iarnă a bătut la poartă. Crăciunul a sosit și el. M-am trezit de dimineață, simțind cum un petic de rai a prins viață. Am alergat la fereastră, sprijinindu-mi coatele de pervaz, și mi-am ținut răsuflarea de emoție. În fața casei mele, totul era alb. Ninsese toată noaptea, iar drumurile, copacii, acoperișurile caselor, toate-toate purtau podoaba mantiei de catifea albă cernută din nori.

M-am înfiorat. Nu mai văzusem zăpadă de ani buni. Săniuța primită în dar de la bunici în urmă cu trei ani rămăsese neatinsă într-un colț dosnic al curții, băgată în seamă doar de motanul vecinilor, care în zilele însorite se tolănea pe ea să tragă câte un pui de somn. Dar astăzi mă voi da cu săniuța!

Am ieșit în fugă din camera mea. Mama și tata mă așteptau zâmbitori în fața bradului îmbodobit de noi în Ajun, adăpostind sub a lui masivă splendoare colorată un morman de cadouri frumos împachetate. Mirosul de cozonac proaspăt și de portocale coapte mi-a umplut nările.

Magia Crăciunului, sărbătoare sfântă, mi-a pătruns în fiecare părticică din suflet. Ca în fiecare an, m-am simțit ca în fața unei minuni care, într-o singură noapte, reușește să transforme întreaga lume.

Așezându-ne împreună în fața bradului, am început să cântăm colinde și să desfacem emoționați darurile. Sentimentul inegalabil al sărbătorilor ni se întipărește mereu în amintire, ca o poveste rescrisă mereu în fiecare an.

Sali Nazlî, VII B

Dan Adriana, VII B

În Ajun

Marchidan Alexandru, VIII B
prof. coord. Popa Alina

Este o seară liniștită de decembrie. Era ziua dinaintea Crăciunului. Toată ziua, cerul gri nu a lăsat soarele să privească pământul acoperit de zăpada căzută cu o noapte mai devreme. Vântul aprig se joacă prin văzduh cu norii grei de zăpadă, fulgii de nea se rotesc amețitor într-o horă argintie, chemându-ne parcă să ne alăturăm lor în acest dans minunat. O plapumă albă și rece a acoperit pământul negru.

La noi în casă, forfotă mare. Mama face cozonaci, iar eu, împreună cu tata, împodobim bradul cu sute de luminițe de forme și culori diferite. Deodată se aude un clopoțel și glasuri vesele de copii... Sunt colindătorii, care vin în fiecare an să ne ureze sănătate și belșug, vestind Nașterea Mântuitorului.

Se lasă seara. Luna se ridică elegantă ca o regină sclipitoare peste casele acoperite de pulberea zăpezii abia așternute și cu o suflare parcă aruncă bucăți cristaline dintr-o oglindă, făcând omătul să sclipească asemenea prafului de zirconiu. Cerul este plin de stele luminoase care - parcă - așteaptă și ele venirea Moșului.

Spre dimineață, vraja nopții își pierde din puteri, iar o perdea de ceață se lasă peste acoperișuri. În casa mea este liniște. Se aude doar instalația bradului, cu un colind care m-a înveselit de când eram foarte mic. Mă gândesc la ce oare mi-a adus Moș Crăciun.

Se aude ușa. Este mama. Bucuros, o întreb dacă Moșul a trecut și pe la noi. Zâmbind, ea îmi răspunde că da. Sar bucuros din pat, alerg către brad și încep să desfac cadourile primite.

După-amiază ies afară împreună cu prietenii și construim un om de zăpadă. I-am pus și un nume: Fulg-de-Nea, pentru că este făcut din mii și mii de fulgi strălucitori.

Seara se lasă ușor, iar eu stau și mă gândesc ce frumoase sunt zilele de sărbătoare petrecute cu familia și cu prietenii. Există oare ceva mai frumos pe lume?

Norocosul

Părăianu Larisa, VII B
prof. coord. Popa Alina

Era o zi de decembrie, în apropierea sărbătorilor de iarnă. Vântul se mai domolise după furtuna din noaptea trecută. Am deschis fereastra și am lăsat să intre răcoarea dimineții. Am privit apoi către curte, unde câinele meu, Axy, se agita nerăbdător să îl scot la plimbare. Am rugat-o pe mama să mergem în parcul din apropierea casei.

Cerul era tăcut și mohorât. Razele soarelui rotund și palid se chinuiau să răzbată printre norii de plumb. Troiene mari de zăpadă se adunaseră ici-colo, iar aleile parcului erau acoperite și ele de omăt. Copacii îmbrăcați în straie de iarnă se resimțeau pe de urma greutății zăpezii care le apăsa pe umeri.

La un moment dat, mormanul de zăpadă de lângă banca pe care ne-am așezat să ne odihnim a început să se miște. Axy adulmeca și lătra agitat. Am văzut ițindu-se un cățeluș mic și slab care tremura din toate încheieturile.

- Bună, drăgălașule! i-am spus eu și l-am luat în brațe. Mama, putem să îl luăm acasă? Te rog, este singur și are mare nevoie de noi...

- Bine, draga mea, dar numai temporar, până îi găsim un adăpost și un stăpân iubitor.

- Mulțumesc! Sunt atât de fericită! O să îl numim Lucky. Norocosul...

În astfel de momente, te simți mereu mai bun. Dorești să îi ocrotești pe cei din jurul tău, să le aduci în suflet măcar un licăr de bucurie. Chiar dacă este vorba doar de un cățeluș abandonat într-un parc înzăpezit. Să fie oare magia Crăciunului?

Un altfel de Crăciun

Sali Nazlî, VII B
prof. coord. Popa Alina

Era iarna cea friguroasă. Zăpada s-a așternut ca o mantie albă și strălucitoare, picurând din cer ca o pulbere de făină atunci când bunicuța din poveste pregătește aluatul pentru pâine. Peste satul de la poalele dealului, soarele nu mai era darnic și nu mai avea putere să strălucească.

În casele sărmane, bătrânii nevoiași așteptau sărbătorile fără a avea ce pune pe masă. Copiii erau triști, deoarece căminele lor nu erau împodobite cu brăduți și globuri strălucitoare sau bomboane. Nu mai credea nimeni în Moș Crăciun!

În dimineața Ajunului, în sat a ajuns o ceată de tineri. S-au plimbat prin zăpada albă și pufoasă, mergând la fiecare casă în parte pentru a-i colinda pe săteni. Dar ce să vezi? La început, nimeni nu le-a deschis ușa. Fără speranță și credință în suflet, sărbătorile nu mai aduceau nicio bucurie.

La ultima casă din sat, ca prin minune, o bătrână a ieșit la poartă.

- Bună ziua, bunico! i-a spus o fată tânără din ceata de colindători. Primiți cu colindul?

În ochii bătrânei a apărut o licărire de emoție neașteptată.

- Bine ați venit! a spus ea. De când nu a mai bătut nimeni la ușa mea ca să mă colinde! Aici în sat nimeni nu mai sărbătorește Crăciunul. Oamenii sunt așa de săraci, încât bucatele tradiționale lipsesc de ani buni de pe mesele noastre.

O altă fată din ceata de colindători a scos dintr-o desagă un pachețel legat într-un ștergar curat, și i l-a întins bătrânei cu un zâmbet. Uitându-se în el, ochii bătrânei s-au încețoșat de lacrimi. Un cozonac, un colac împletit, un blid de lut plin cu sarmale și mămăligă aurie ca merele pârguite la începutul toamnei.

- Le-am pregătit acasă împreună cu mama și bunica mea, a explicat fata.

Într-un glas, ceata a început să colinde. Vocile lor erau așa de frumoase, încât pe la porțile de pe uliță au ieșit încet-încet și sătenii din vecinătate. Fără a se opri din colindat, tinerii au oferit fiecărei gospodării câte un pachețel cu bunătăți de pus pe masa de Crăciun, iar copiilor cu ochi triști le-au dat câte o crenguță de brad ornată cu globuri de hârtie și conuri vopsite de mâinile lor generoase.

În seara aceea, tot satul s-a adunat în jurul colindătorilor. Au cântat, au dansat, au ascultat povești de iarnă, au depănat amintiri despre sărbătorile de odinioară. În seara aceea, speranța a revenit în sufletele lor. În seara aceea, sătenii au petrecut Un Altfel de Crăciun!

Sali Nazlî, VII B

Hei, Jurnalule!

Mamut Benniu, VII B

prof. coord. Popa Alina

Sali Nazlî, VII B

Hei, Jurnalule,

Azi am fost pe cel mai înalt munte. Afară bătea vântul şi în acelaşi timp soarele era pe cer. Deşi timid, dădea în strălucirea zăpezii. Lacul şi el era îngheţat, dar sclipea din cauza soarelui. După ce m -am dat jos din telecabină, am simţit că păşesc pe o pătură pufoasă de zăpadă, iar priveliştea era uimitoare, m-am simţit plină de fericire, sângele prinsese vioiciune, gândul o luase razna spre Pol, ochii străluceau de veselie, obrajii mi se îmbujoraseră. M-am simţit ca într-o poveste acoperită de zăpadă şi-ţi împărtăşesc emoţiile pentru a le retrăi mereu.

Vacanță cu peripeții

Cerneschi Alexandru Gabriel, VII B

prof. coord. Popa Alina

Într-o zi de vară, am mers la plajă cu prietenul meu, Adi, să ne plimbăm și să ne bronzăm. Dintr-o dată am zărit o barcă cu motor care stătea la mal. Am stat noi ce am stat și ne-a venit ideea de a ne plimba cu barca. Zis și făcut.

Mergem noi ce mergem și Adi observă ceva care ne urmărea pe sub apă, așa că am aruncat o privire să vedem ce era și s-a dovedit că era un rechin care ne urmărea. De frică, am dat cu viteza maximă înainte, dar tot nu am reușit să scăpăm de el.

Am mers noi ce am mers și am ajuns în Rusia, într -un port de la Marea Neagră, unde din fericire rechinul a dispărut. Pentru că spiritul nostru de aventură era legendar, am călătorit cu trenul către Moscova, unde am stat o zi și am vizitat Galeria Tretyakov, cel mai vizitat muzeu din Moscova și cunoscut în lumea întreagă.

După această zi, noi ne-am întors acasă și le-am povestit părinților despre aventura noastră.

Accoium Selen, VII B

Farmecul Crăciunului

Rafte Karina, VII B
prof. coord. Popa Alina

Cred că perioada Crăciunului este cea mai frumoasă perioadă din an. Cu toții, de la mic la mare, așteptăm să decorăm casa, să facem bradul, să stăm alături de persoanele dragi și să cântăm colinde.

Ei bine, nu am să uit niciodată Ajunul Crăciunului de anul trecut, când am plecat să fac ultimele cumpărături pentru masa pe care aveam să o facem diseară. Odată ce am ajuns acasă și am intrat în sufragerie, am văzut bradul căzut pe jos, toate decorațiunile aruncate ici-colo. Cine credeți că e vinovatul? Da, chiar Taffy, câinele meu care și-a făcut de cap cu toate pregătirile de Crăciun.

Bineînțeles că m-am enervat și l-am certat, dar asta nu rezolva lucrurile. Mai aveam de făcut o grămadă de pregătiri cum ar fi sarmale, cozonac și biscuiți. M-am dus grăbită la mama și i-am spus ce s-a întâmplat:

- Mamă! Mamă! Taffy a dărâmat bradul și decorațiunile!

- O, nu! Nu avem timp de ceartă acum, eu voi face sarmalele și cozonacul, iar tu bradul și biscuiții, spuse mama, încercând să nu intre în panică.

Am făcut bradul din nou și am redecorat toată casa, dar îmi rămăsese partea grea, și anume biscuiții. Poate nu părea greu, dar este, trebuie să cântăresc făina, laptele, să pun ouă, esență și tot felul de ingrediente pentru aluat, apoi să pun compoziția în forme, să pun la cuptor și să supraveghez cuptorul ca nu care cumva să se ardă. Zis și făcut!

Într-un final, din fericire, am terminat la timp și totul a ieșit bine. Am reușit să mă bucur de timpul petrecut alături de familie, în jurul mesei de Crăciun!

Dan Adriana, VII B

Sali Nazlî, VII B

Petrișor Teodora, V A

Pița Alin, VII B

Dicu Aurora, VII B,
prof. coord. Constantinescu Lavinia

Sali Nazlî, VII B,
prof. coord. Constantinescu Lavinia

Costumul popular românesc

Șerban Daria și Sîrbu Patrisia, VII B
prof. coord. Popa Alina

Caracteristicile portului românesc tradiţional

Costumul tradiţional românesc s-a purtat şi se mai poartă şi astăzi în unele părţi ale ţării, însă a fost supus evoluţiei continue datorită schimbărilor din societatea românească, convieţuirii cu alte etnii, legăturilor comerciale, vecinătăţii cu alte popoare. Portul românesc este caracterizat prin unitate şi continuitate. Unitatea este dată de trăsăturile portului din întreaga ţară, cum ar fi componenţa costumului, materia primă din care se confecţionau piesele de îmbrăcăminte, croiul, cromatica sau punctele de cusătură, iar continuitatea reprezintă drumul parcurs de-a lungul anilor.

Croiul

Croiul simplu din patru foi drepte sau patru stani al cămăşii drepte, fără nici un fel de răscroială, avea rostul de a nu se pierde nici un petec de pânză.

Broderiile

Broderiile care ornamentează obiectele de port popular contribuie la păstrarea unităţii portului. Ele erau create de ţărancă, care se inspira din mediul înconjurător, din viaţa de zi cu zi. Esenţial era modul în care ornamentul era dispus pe albul pânzei, oferind astfel un echilibru între diferitele câmpuri ornamentale, un bun gust estetic.

Cromatica

Cromatica portului popular românesc se caracterizează prin armonie şi prospeţime, culorile fiind combinate în mod estetic. Culorile obţinute prin vopsitul vegetal erau calde, necontrastante. Odată cu apariţia coloranţilor industriali, culorile au început să fie mai tari, mai contrastante. Punctele de cusătură de bază care s-au folosit şi se folosesc în întreaga ţară sunt punctul în urma acului, punctul înaintea acului, tighelul, cruciuliţa, punctul la un fir. Fiecare zonă etnografică are puncte specifice, în afara punctelor de bază, cum ar fi: ciocănelele în Sibiu, brânelele şi brăduţii în Transilvania, Argeş, Vlaşca, nemţoanele în Banat şi Maramureş, punctul aţeşte în Hunedoara, butucul de Buzău, punctul în scăriţă pe dos de Olt.

Costumul popular în Dobrogea

Costumul popular din zona Dobrogei se distinge prin originalitate, o cromatică specială și bogăția de motive geometrice și vegetale. A fost purtat cu mândrie de două dintre reginele României, Elisabeta și Maria, care l-au impus ca ținută la Curtea Regală.

Întrucât în zona Dobrogei conlocuiesc o mulțime de minorități naționale, precum lipoveni, bulgari, turci, macedoneni, tătari, costumul popular dobrogean a împrumutat elemente specifice acestor etnii.

Costumul popular bărbătesc din Dobrogea conține următoarele elemente:

- Căciula țuguiată, realizată din lână de miel;
- Cămașa dreaptă, decorată cu motive geometrice și florale, are broderii la guler, la mânșete și pe piept;
- Chimirul roșu, un brâu țesut la război sau realizat din piele, se încinge peste cămașă;
- Pantaloni largi, încrețiți, realizați din stofă albă, din borangic sau din postav, ornamentați cu găitane;
- Bundița, confecționată din lână de oaie, decorată cu motive geometrice și florale.

Spre deosebire de portul popular femeiesc, cel bărbătesc dispune de o ornamentație redusă, atât din punct de vedere al motivelor, cât și al dispunerii acestora.

Costumul popular femeiesc din Dobrogea cuprinde:

- Marama, realizată din borangic, care conferă costumului tradițional o notă aparte de eleganță;
- Cămașa, din pânză albă, bogată în ornamente. Acestea sunt de dimensiuni mici, dar dispunerea lor pune în valoare frumusețea și eleganța acestei piese vestimentare. Motivele geometrice și florale, în care predomină roșul și negrul, sunt dispuse pe mâneci, pe piept și pe poalele cămășii;
- Bundița, confecționată din lână de oaie;
- Două pestelci dreptunghiulare, care se așază peste poalele cămășii și acoperă corpul în partea de jos. Sunt bogat ornamentate cu motive geometrice – romburi, pătrate, dreptunghiuri, linii frânte. În trecut, se putea purta și o singură pestelcă, anume cea din față, atunci când peste poalele cămășii se îmbrăca o fustă țesută din lână;
- Bârneața, un brâu de lână țesut în casă.

Complexitatea și originalitatea pieselor care compun portul tradițional din zona Dobrogei le transformă în piese unicat. Deși simplu, acesta nu este, cu certitudine, lipsit de măreție.

Bibliografie:
enciclopediaromaniei.ro
www.emaramures.ro
acasalaromani.ro

Mărturii despre 1 Decembrie

Doga Elena Valentina, VII B

prof. coord. Popa Alina

Poetul Lucian Blaga avea 23 de ani la momentul Marii Unirii. A plecat însoțit de fratele său, Lionel, la Alba-Iulia, pe data de 1 Decembrie 1918, iar atmosfera Unirii este evocată pe larg în scrierea sa postumă, „Hornicul şi cântecul vârstelor”, scrisă în 1946.

„Pentru marea, istorică Adunare Naţională de la Alba-Iulia, unde s-a hotărât alipirea Transilvaniei la patria-mamă n-a fost nevoie de o deosebită pregătire a opiniei publice. Pregătirea se făcuse vreme de sute de ani. În dimineaţa zilei de 1 Decembrie, ca la un semnal, lumea românească a purces spre Alba-Iulia (spre Bălgrad), cum îi spuneam noi, cu vechiul nume, pe jos şi cu căruţele”.

„Era o dimineaţă rece, de iarnă. Pe o parte a şoselei se duceau spre Alba Iulia, scârţâind prin făgaşele zăpezii, căruţele româneşti. Buchete de chiote şi bucurie, alcătuind un singur tir, iar pe cealaltă parte se retrăgea în aceeaşi direcţie, armata germană ce venea din România, tun după tun, ca nişte pumni strânşi ai tăcerii. La Alba Iulia, nu mi-am putut face loc în sala Adunării. Aveam în schimb avantajul de a putea colinda din loc în loc, toată ziua, pe câmpul unde se aduna poporul. Era o roire de necrezut. Pe câmp se înălţau, ici-colo, tribunele de unde oratorii vorbeau naţiei. Pe vremea aceea nu erau microfoane, încât oratorii, cu glas prea mic pentru atâta lume, treceau de la o tribună la alta. În ziua aceea am cunoscut ce înseamnă entuziasmul naţional, sincer, spontan, irezistibil, organic, masiv, al oratorilor de la tribună”.

Pe drumul de întoarcere, seara târziu, poetul își reamintește că „Când dăm să ieşim din sat, numai ce auzim dintr-o curte, neașteptat, în noapte, un strigăt de copil: „Trăiască România dodoloață!” (acest „dodoloț” era în Lancrăm cuvântul curent pentru „rotund”).

Sursă: https://www.descopera.ro/istorie/14898919-ce-s-a-intamplat-mai-exact-la-1-decembrie-1918-marturia-poetului-lucian-blaga

Simeon Romoșan, **din comuna Vinerea, jud. Alba, participant la I Război Mondial** (1914-1918). Iată cum își amintea acest episod Simeon Romoșan în 1975:

„Delegați din Vinerea au fost preotul Albu și eu, Romoșan Simeon. Am pregătit drapelul național din pânza adusă de cumnatul meu Iulia [cumnata mea], ciucurii i-a făcut nevasta mea. Dr. Mihu nu a venit la Alba-Iulia, dar ne-a dat căruța să ne transporte pe preotul Albu și pe mine cu drapele. Unii vinereni au plecat pe jos, alții cu trenul. Noi am plecat cu o zi înainte. Pe la amiazi, am sosit la Vinț pe la ora 6 după amiază, am dormit acolo și a doua zi la 6 dimineața am pornit mai departe.

La Alba-Iulia am ajuns pe la ora 8. Acolo era foarte multă lume, organizarea a fost foarte bună, ordinea o țineau moții în portul lor de acasă. În Cetate m-am întâlnit cu colonelul Zmeu, era comandantul garnizoanei. Ne-am îmbrățișat bucuroși de revedere și de marele act al UNIRII, care urma să se voteze. Îmi pare rău numai că din cauza mulțimii însuflețite, nu am putut asculta nici un discurs. Așa am început viața în ROMÂNIA MARE".

Sursa: https://www.hotnews.ro/stiri-opinii-22844804-marturii-ale-unor-oameni-obisnuiti-despre-marea-adunare-nationala-alba-iulia-1-decembrie-1918-simeon-romosan-din-vinerea-judetul-alba.htm

Mărturia poetului clujean, Emil Isac, participant la Unirea de la Alba Iulia din 1 decembrie 1918:

„Dimineața a început năvălirea marilor cete de români, au pornit valurile unei mări a conștiinței naționale, să dărâme fortul Cesaro-împărătesc al vulturului sbârlit... În piața mare se adunase o lume, pe care numai visului putea înființa. Era frumoasă imensa mare, cu furtunile ei, cu sgomotul ei, cu liniștea ei!

"Vreți să fiți liberi?" Vocea teologică a lui Maniu își avea răspunsul în orga miilor de țărani: "Vrem libertate". Și niciodată nu voiu uita figura lui Miron Cristea, mâna pusă la jurământ, cu poala de mătasă căptușită cu violet."

Sursa: https://centenarulromaniei.ro/marturii-in-drum-spre-alba-iulia-emil-isac/

Detalii din culisele Marii Uniri, povestite de istoricul Liviu Zgârciu:

Întrebare: De ce la Alba Iulia?

„Alegerea oraşului Alba Iulia ca loc al desfăşurării Marii Adunări de la 1 Decembrie nu s-a făcut întâmplător. Mai fuseseră luate în discuţie Sibiul, văzut drept capitală culturală a românilor ardeleni şi chiar Blajul, pentru rolul lui în revoluţia de la 1848-1849.

„În cele din urmă, s-a decis pentru Alba Iulia, prima capitală a românilor atunci când Mihai Viteazul reuşea în 1600 să unească pentru prima dată în istorie cele trei ţări române, Ţara Românească, Transilvania şi Moldova".

Întrebare: Sala Unirii este un fost cazino militar. De ce nu au fost făcute fotografii?

„La 1 decembrie 1918, şedinţa în care cei 1228 de delegaţi au hotărât unirea Transilvaniei, Banatului, Crişanei şi Maramureşului cu România s-a ţinut într-un cazino militar, care după această dată s-a numit Sala Unirii. Deşi extrem de importantă, adunarea care a început la ora 10.30 nu a fost imortalizată în nicio fotografie. Explicaţia este una extrem de simplă. Fotograful Bach care fusese angajat de autorităţile române să fotografieze nu şi-a respectat contractul. Speriat probabil de evenimentele tumultoase ale acelor clipe, să nu uităm că în acel moment armata germană se afla la Oarda, Bach nu a venit la Alba Iulia".

Sursă: https://alba24.ro/istorie-vie-la-alba-iulia-marea-unire-de-la-1-decembrie-1918-marturii-documente-si-semnificatii-372169.html

Mărturia Elenei Căpâlneanu, din anul 1968, participantă la evenimentele din 1918:

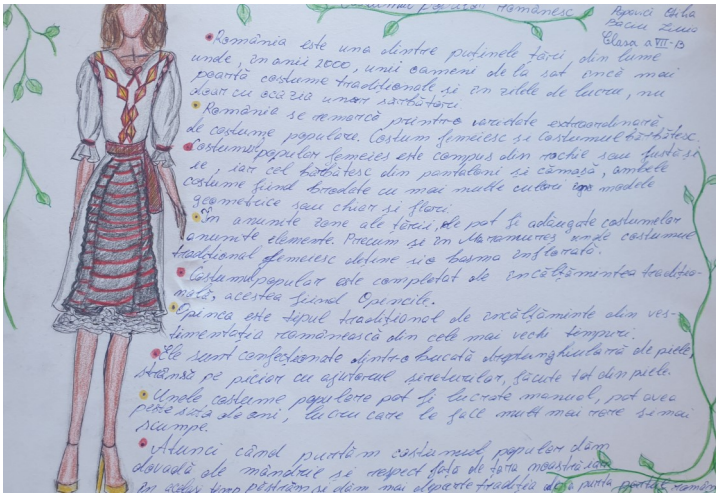
„La Alba Iulia, iarna îmbrăcase oraşul în alb, dar ce căldură în sufletele noastre! Mulţimea sosea şi se urca în cetate în cântece, în urale, în strigăte de bucurie. Într-un loc era o masă compactă de oameni cu un drapel roşu conduşi de marii naţionalişti, Jumanca şi Flueraş.

Ordinea pe străzi, peste tot era menţinută de batalionul gărzilor de moţi îmbrăcaţi în haine ţărăneşti (albe) moţeşti. Tribune peste tot, de pe care se vorbea mulţimii.

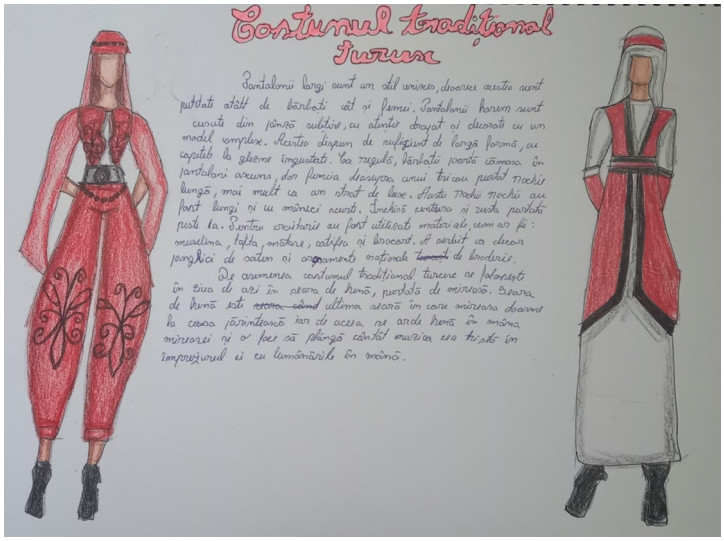
La Sfatul Marei Adunări Naţionale erau conducătorii în frunte cu episcopii celor două biserici Dr. Iuliu Hosu şi Dr. Miron Cristea şi delegaţii.

După hotărârea Marelui Sfat, pe la orele 12, întreg Sfatul a ieşit pe câmpul din cetate unde era adunată mulţimea imensă în jurul tribunelor şi la tribuna principală episcopul Iuliu Hosu a citit hotărârea de alipire de bună voie şi pentru totdeauna cu ţara mamă. În acel moment a fost un delir ce nu se poate cuprinde în cuvinte. Cântece, dans îmbrăţişări, plânsete de bucurie."

Sursă: https://alba24.ro/foto-document-marea-unire-de-la-1-decembrie-1918-povestita-cu-sufletul-la-gura-de-o-participanta-la-eveniment-147934.html

Popovici Otilia și Baciu Livia, VII B,
Costumul popular românesc

Sali Nazlî, VII B,
Costumul tradițional turcesc

Popovici Otilia, VII B,
Costumul popular românesc între tradițional și modern

Învață să dăruiești! - Clasa pregătitoare A

prof. Dima Gina

Banda desenată - Clasa I A

prof. Hogiu Georgeta

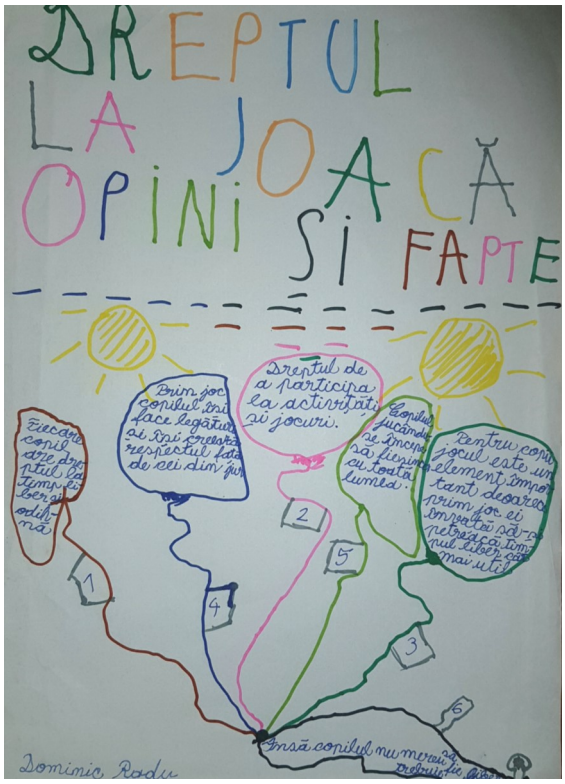
Popescu Ștefania, *Mica sirenă*

Vasile Mimi, *Ursul păcălit de vulpe*

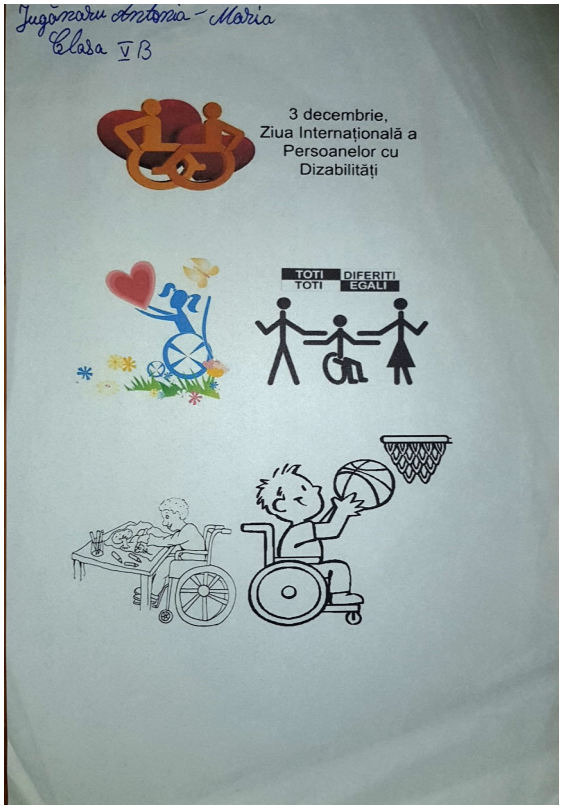
Drepturile copilului

prof. Țilivea Carmen

Susține campania „Și eu am un vis"
FINISH
1
2
3
Rotar Sofia
clasa a-V-a B

Școală pentru toți copii

TRAIANCUCERESTE
DACIA
La luptă!
LUPTA
CEVA TIMP MAI TÂRZIU...
Limba Latină
Bună ziua, copii!

Contribuția disciplinei Religie la formarea competențelor-cheie

prof. Tănase Carmen Cornelia
Școala Gimnazială Nr. 3 ”Ciprian Porumbescu” Constanța

„Nu există artă mai frumoasă decât arta educaţiei. Pictorul şi sculptorul fac figuri fără viaţă, dar educatorul creează un chip viu; uitându-se la el, se bucură şi oamenii, se bucură şi Dumnezeu...”Sfântul Ioan Gură de Aur

Disciplina Religie contribuie și ea la realizarea profilului de formare al absolventului de învățământ primar/gimnazial. Reintroducerea disciplinei religie în cadrul sistemului de învăţământ românesc, precum şi definirea statutului acesteia în cadrul diferitelor documente oficiale ale ministerului educaţiei, oferă o valoare persoanei umane, prin capacitateaa de a contribui la o continuă formare și regenerare a structurilor de tip afectiv, atitudinal și volitiv ale acestuia, în perioade de timp și în spații culturale diferite. Lucrarea de față își propune să prezinte exemple de activități didactice, formale și nonformale, care contribuie la realizarea celor opt competențe cheie din profilul absolventului de gimnaziu.

La o analiză atentă observăm că cele opt competențe-cheie recomandate de Comisia Europeană, nu se adresează exclusiv educației religioase, dar prin conținuturile, atitudinile și valorile promovate, disciplina Religie contribuie în special la formarea competențelor cheie care vizează următoarele domenii:

Comunicare în limba maternă- română: este o componentă în care elevii vor trebui să știe să comunice și să scrie corect; este componenta care presupune căutarea, selectarea și procesarea de informații, producerea și receptarea unor texte, exprimarea de opinii și sentimente în diferite situații de comunicare. Tot odată elevii își însușesc un vocabular cât mai dezvoltat, vor înțelege mai bine sensul unor cuvinte de specialitate, termeni bisericești.

Comunicare în limbi străine: disciplina Religie este deschisă în această privință prin raportarea la termeni care provin din limbi precum ebraică, greacă, latină, slava veche, învățând elevii să aprecieze diversitatea culturală. De asemenea, profesorul are posibilitatea de a prezenta asemănări/deosebiri a unor cuvinte religioase, comparând din româna în latină;

Competențe matematice și competențe de bază în științe și tehnologii presupun rezolvarea de probleme cu ajutorul unor instrumente specifice de lucru, dar presupun și interpretarea rezultatelor, având un grad ridicat de aplicabilitate. Studiul Religiei contribuie la formarea acestor competențe mai ales la lecții în care vor putea calcula sau înțelege distanța în timp de la crearea lumii pâna la Nașterea lui Hristos și de la Hristos, până în zilele noastre, vor înțelege modalitatea de calcul al arcei lui Noe, vor reține prin calcul perioada în care vor fi prăznuite sărbătorile care țin de Sfintele Paști: Cincizecimea, Rusaliile. Folosind calculul matematic se poate identifica perioade a regilor care au condus poporul evreu, perioada celor trei călătorii ale Apostolului Pavel.

Competența digitală - presupune utilizarea de către elev a dispozitivelor și aplicațiilor digitale pentru a accesa diverse resurse informaționale. La orele de Religie, se utilizează permanent manualele digitale, materiale PPT, prezentări interactive, se vizionează secvențe de film, se pot face tururi virtuale a celor mai renumite lăcașuri de cult din lume, se pot face pelerinaje virtuale în țară si în afară. De asemenea, pentru realizarea proiectelor tematice, elevii sunt încurajați să utilizeze aplicații sau site-uri utile în etapa de documentare privind subiectele date și în etapa de prezentare a produsului lor final.

Competența „A învăța să înveți” îndeamnă elevul să anticipeze finalitățile unor sarcini de lucru, să își construiască obiective, să își gestioneze eficint timpul de lucru, să își monitorizeze progresul și să se autoevalueze. La orele de Religie, elevul este ajutat să își descopere și să își exprime interesele, talentele,să aibă încredere în el, să își organizeze munca, fiind antrenat constant în lucru în echipă, joc de rol și în activități care presupun autoevaluare, dar și interevaluare.

Competențele sociale și civice ajută la formarea unei atitudini pozitive față de grup și față de comunitate, prin toleranță și acceptarea diversității. Vor învăța să găsească modele vii de urmat în viața lui Hristos, dar și a sfinților.

Spiritul de inițiativă și antreprenoriat presupune găsirea de soluții, rezolvarea de probleme, manifestarea inițiativei, dar și aprecierea calităților personale în vederea integrării în grup sau în comunitate. Vor fi încurajați să organizeze sau să participe la acțiuni de voluntariat, venind astfel în ajutorul colegilor, oamenilor aflați în dificultate. Prin organizarea de târguri în școală, vor lua cunoștință cu această abilitate de antreprenor, unde din fondurile strânse își pot achiziționa diverse materiale necesare

pentru desfășurarea unor activități școlare mai atractive sau distractive (biciclete, mingii, aparate foto, etc).

Sensibilizarea și exprimarea culturală evidențiază aprecierea culturii locale, naționale și universale. Copiii pot participa la serbări, scenete (cu teme religioase), la acțiuni care să marcheze importanța și frumusețea sărbătorilor noastre, atât religioase cât și naționale.

Prin intermediul orelor de religie profesorul are rolul de a transmite adevăratele valori morale absolut necesare într-o societate aflată în derivă şi unde anormalul a devenit normal!

„Într-o societate a oamenilor care trăiesc o viaţă spirituală, un om cu însuşiri morale superioare lor va ajunge în mod firesc să-i influenţeze şi să-i conducă. În societatea oamenilor care trăiesc numai viaţa corporală, mireană, inevitabil mereu va ajunge în fruntea lor şi-şi va exercita puterea omul cu cele mai slabe însuşiri morale."

Lev Tolstoi

Împrumutul neologic - între uz și abuz

prof. Popa Alina
Școala Gimnazială Nr. 3 "Ciprian Porumbescu" Constanța

Se observă, de multe ori, că oamenii doresc să impresioneze și se folosesc de neologisme atunci când vorbesc. Pentru a avea succes însă, trebuie să le folosească și corect. În mod evident, unele împrumuturi sunt necesare, dacă nu au corespondent românesc sau dacă prezintă anumite avantaje în raport cu termenul autohton (precizie, brevilocvență, expresivitate, circulație internațională), altele sunt însă de lux.

Majoritatea împrumuturilor din prima categorie aparțin domeniului economic, financiar și al profesiilor: *card* - „carte de credit", *dealer* - „persoană care cumpără și vinde în nume propriu", *fast-food* - „tip de restaurant deschis non-stop, cu servire rapidă și prețuri scăzute, specializat în pregătirea anumitor produse care pot fi consumate pe loc sau luate la pachet", *rating* - „evaluare a riscului de țară", *by pass* - „protezare a vaselor cardiace", *Office* - „pachet de aplicații pentru calculator", *font* - „anumit tip sau stil de caracter utilizat în scrierea documentelor pe calculator", *mailbox* - „căsuță poștală pe internet", *grant* - „sumă de bani nerambursabilă acordată pentru un proiect științific", *master* - „ciclu de studii aprofundate în învățământul universitar", *summit* - „conferință la nivel înalt", *talk-show* - „emisiune de radio sau TV constând într-o discuție informală purtată în direct între un moderator și invitații săi", *VIP* (abreviere de circulație internațională, provenită din englezescul *very important person*) - „persoană foarte cunoscută, tratată cu mai multă atenție în virtutea reputației sau faimei sale", *vintage* (cu circulație internațională) - „termen generic pentru haine și accesorii second-hand, aparținând unei epoci trecute; tot ce s-a făcut între 1920 și 1980" ș.a.

Cea de-a doua categorie, împrumuturile de lux, reprezintă împrumuturi inutile. Ele sunt nemotivate, dând dovada unui snobism lingvistic, deoarece asemenea termeni nu fac decât să dubleze cuvinte sau unități frazeologice românești, fără a aduce informații suplimentare (de natură cognitivă sau expresivă), numite și cultisme. Multe dintre ele pot face parte din categoria jargonului. Probabil că în curând, în România o să se vorbească *romgleza*, o română combinată cu anglicisme, după modelul *franglezei*, termen lansat de R. Etiemble în Franța.

Abuzul de cuvinte străine, în special de anglicisme, duce, de cele mai multe ori, la

neînțelegerea mesajului de către receptor (telespectator, ascultător sau cititor). Așa se întâmplă și cu majoritatea termenilor politici de origine englezească, introduși și difuzați prin intermediul mass-mediei.

În unele emisiuni de televiziune sau de la radio își face astfel apariția o nouă „limbă", hibridă, care este o combinație fie de română cu engleză, fie de română cu italiană. Astfel, fraza devine o combinație gratuită de două limbi. Limbile, în general, tind spre economie, ceea ce justifică preferința pentru unele cuvinte din alte limbi, cum ar fi *weekend* pentru „sfârșit de săptămână". Exemplele pot continua: „*NEWS ALERT*" pentru „important" sau pentru „știri de ultimă oră"; „*advertising*", pentru „reclamă"; „*job*", pentru „serviciu"; „*cool*", pentru „la modă".

Cuvântul *lider* (împrumut vechi, atestat în limba română de la jumătatea secolului al XIX-lea) apare cu sensuri noi în domeniul publicității: „cel mai bun produs", „primul dintr-un domeniu": „*lider de audiență"*. Impunerea acestui cuvânt are cauze extralingvistice: impactul englezei ca „limbă a globalizării", caracterul internațional al cuvântului, conotații sociale favorabile, asociate unor medii învestite cu prestigiu. De asemenea, el apare într-o diversitate de domenii: politic (liderul unui partid, liderul de la Casa Albă), sindical (liderul F.S.L.I.), artistic (liderul grupului „Divertis"), militar (liderii NATO), religios (lider spiritual, lideri masoni), dar se extinde și în zona referenților negativi (lider mafiot, lider al unei rețele de traficanți), sinonim cu diverse cuvinte argotice, cu sensul de „șef de clan", „lider local corupt" - baron local. Uneori, apare în presă în construcții pleonastice: *lideri marcanți, mari lideri politici ai lumii, cei mai importanți lideri politici.*

Lista împrumuturilor din limba engleză și calcuri după modele englezești mai cuprinde și următoarele exemple: nume proprii (*Commonwealth, Downing Street, Pentagon, Amnesty International, Greenpeace, NATO, FBI, CIA*); nume comune, cu referent politic sau consacrate în comunicarea politică (*agreement, Big Brother*, *board, boss, briefing, congressman, establishment, exit poll, grey area, impeachment, leadership, mcdonaldizare, political corectness, road map, shadow government, soft money, speaker, speech, staff, summit, yankeu*); calcuri semantice: *agrea* (engl. *agree*) „a fi de acord", *cârtiță* (engl. *mole*) „spion infiltrat", *determinat* (engl. *determined*) „hotărât", *domestic* (engl. *domestic*) „intern, propriu unui stat", *imagine* (engl. *image*) „percepție publică", *provocare* (engl. *challenge*) „dificultate de învins", *uliu* (engl. *hawk*) „personalitate oficială cu spirit belicos"; calcuri frazeologice: *clasă de mijloc* (engl. *middle class*), *cortină de fier* (engl. *iron curtain*), *discriminare pozitivă* (engl. *positive discrimination*), *foaie de parcurs* (engl. *road map*), *foc prietenesc* (engl. *friendly fire*), *Fratele cel Mare* (engl. *Big Brother*), *guvern din umbră* (engl. *shadow government*), *lider de opinie* (engl. *opinion leader*), *ONG* (după engl. *NGO*) „organizație non-guvernamentală", *pierderi colaterale* (engl. *colateral damages*), *primă doamnă* (engl. *first lady*), *principiul dominoului* (engl. *domino effect*), *război rece* (engl. *cold war*), *state-tâlhar* (engl. *rogue states*), *Unchiul Sam* (engl. *Uncle Sam*).

În concluzie, în ultimele decenii se manifestă, în privința vocabularului, două tendințe destul de periculoase: pe de o parte există tendința folosirii excesive a cuvintelor și expresiilor argotice, chiar vulgare, iar pe de altă parte observăm dorința unor persoane, în special realizatori de emisiuni radio și TV, ziariști, reporteri, politicieni etc., de a utiliza în exces termeni străini care, de cele mai multe ori, nu sunt adaptați regulilor limbii române, fiind astfel

folosiți impropriu. Scopul aparent este acela de a atrage atenția celor din jur. Ca și în limba franceză, se remarcă și în limba română intenția unor vorbitori de a combina până la abuz limba maternă cu termeni anglo-americani, rezultatul fiind o limbă-hibrid, „romgleza", prin care practic se pierde din specificul expresiv al limbii române.

Bibliografie:
Avram, Mioara, în *Anglicismele în limba română*, Editura Academiei Române, București, 1997
Stoichițoiu-Ichim, Adriana, în *Influența engleză în limbajul presei actuale: o perspectivă normativă* (1996) de pe http://ebooks.unibuc.ro/filologie/dindelegan/24.pdf.

Autocunoaștere și atitudine pozitivă față de sine

prof. Dima Gina
Școala Gimnazială Nr. 3 "Ciprian Porumbescu" Constanța

Dezvoltarea personală este recunoscută astăzi ca o cale argumentată științific prin care copiii ajung la o mai bună cunoaștere de sine și a celorlalți, copii și adulți, la maturizare emoțională și însușirea de abilități necesare pe tot parcursul vieții.

Un obiectiv major al dezvoltării personale în primul an de școală este cunoașterea de sine (trăsături și calități personale, preferințe, opinii, valori personale). În acest context, în orele de Dezvoltare personală și nu numai, copiii sunt expuși unor situații reale, concrete care îi ajută să își formeze o imagine corectă despre sine și despre colegii lor. Majoritatea comportamentelor copiii le învață prin imitare. Primele modele au fost părinții, apoi sunt profesorii. La școală învață să comunice cu colegii, să ceară și să ofere sprijin, să evite conflictele, să-și exprime emoțiile, să-și controleze furia și frustrarea.

La intrarea în colectivitate, unii copii, chiar şi atunci când doresc să comunice cu colegii lor, nu vorbesc, ci strigă, înțelegând că singura modalitate prin care se pot impune este prin ridicarea tonului. Prin exersare și prin imitare, învață să se anunțe când au ceva de spus și să se exprime calm, folosind cuvinte potrivite prin care să se facă înțeleși. Un exercițiu folosit: *un elev exprimă o afirmaţie pe tonuri diferite, iar ceilalţi elevi comunică ce simt, ce gândesc şi ce reacţii le provoacă tonul cu care a fost rostită această afirmaţie.* Mai mult, a intrat în rutina clasei ca ziua de marți să înceapă cu "*cuvinte amabile*", cuvinte frumoase, aprecieri pe care le atribuie unui coleg.

Un copil cu o imagine de sine bună va avea o atitudine pozitivă. În fața unei sarcini primite va gândi: "pot să fac acest lucru sau măcar pot încerca". Felul în care se percepe se formează în copilărie. Copiii nu au un sistem de valori la care să se raporteze. Acum contează părerea și aprecierile primite de la părinți, bunici, profesori, colegi.

Un exercițiu folosit: *Cum ajungem la o atitudine pozitivă? Ne cultivăm gânduri pozitive.*

Identificăm o întâmplare aparent nefericită care ne creează disconfort, apoi găsim partea pozitivă. Copiii completează enunțurile următoare*: Sunt nefericit pentru că..., însă sunt fericit deoarece....*

Sunt nefericit pentru că...,	*însă sunt fericit deoarece....*
plouă	după ploaie iese soarele
mi-a căzut un dinte	îmi va crește altul nou și trainic
m-am trezit devreme	la școală îmi revăd colegii
împart jucăriile cu fratele meu	am partener de joacă
nu ies pe hol în recreație	îmi termin o fișă
nu primesc ajutor când cer	mă descurc singur
am decupat greșit	am lucrat singur și am corectat când am lipit

Atitudinea față de sine se raportează la valoarea pe care și-o dă fiecare copil, la așteptările pe care le are față de sine.

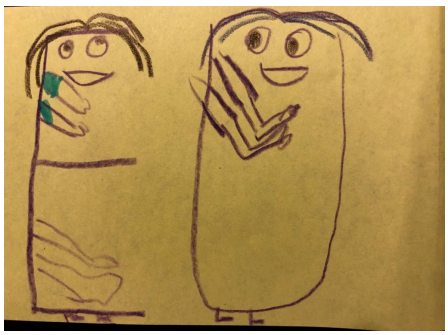
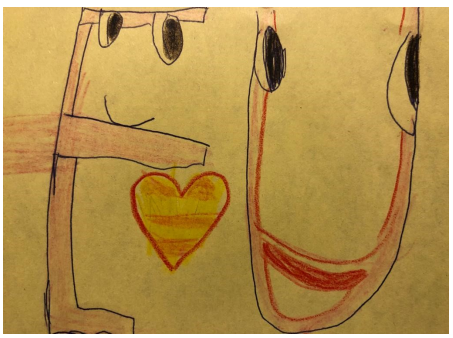
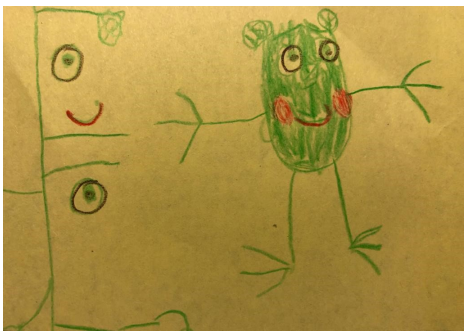
Un exercițiu folosit: *EU sunt... și îmi place... Dar TU?(* prilejuit de învățarea literelor E și U)

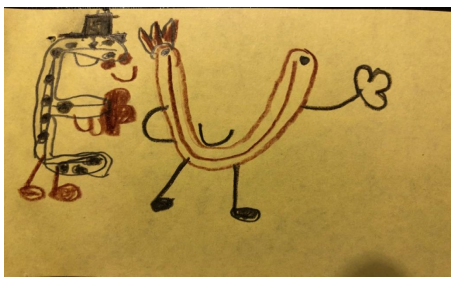
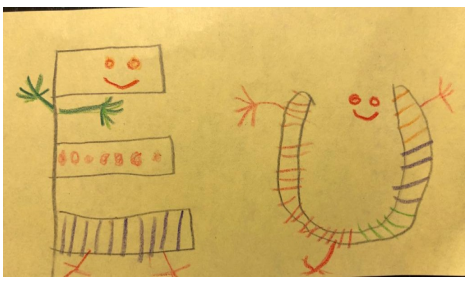
Copilul care primește cartonașul pe care e scris cuvântul *EU* se descrie formulând două calități și activitățile care îi plac. Apoi predă cartonașul unui coleg și întreabă: Dar TU? Și la acest exercițiu copiii au avut tendința de a imita răspunsurile colegilor fiindu-le mai ușor să se regăsească în descrierea acestora.

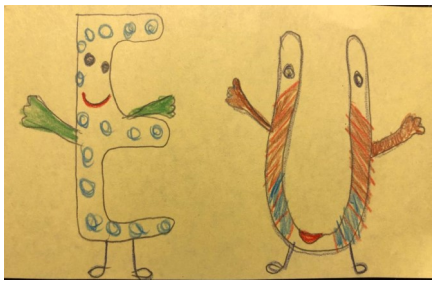
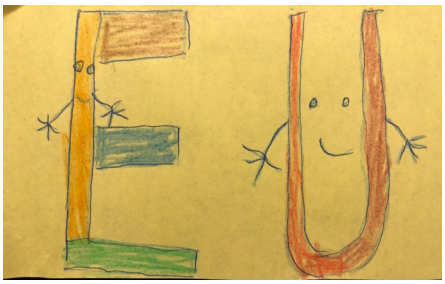
EU sunt	harnic, amabilă, isteață, curios, rapid, bun, cuminte uneori etc.
Îmi place să:	înot în bazin, să colorez, să fac lecții, să desenez, să merg cu bicicleta, să o ajut pe mama, să fac glume etc.

Fiecare a însuflețit apoi literele EU cu elemente adăugate și prin culoare, timp în care au reflectat la ce știu despre ei, ce au aflat despre colegi, ce își doresc să schimbe.

A fi dascăl - chemare sau destin?

prof. Agafiței Daniela
Școala Gimnazială Nr. 3 ”Ciprian Porumbescu” Constanța

Ne luăm rolul în serios şi zi de zi batem la porţile unor suflete fragede, vrând să făurim un univers de cunoaştere și înțelegere. Copiii fac parte din viața noastră și ne învață zilnic ce înseamnă bunătatea, inocența și puritatea sufletească.

Ne frământăm şi ne topim de emoţie când un glăscior firav dă răspuns întrebării noastre, când înţelegem că munca noastră dă roade, că mintea unui copil prinde orizonturi şi se dezvoltă permanent . Ce poate fi mai înălţător? Ne ridicăm odată cu ei şi ne cresc aripi, recunoscând de fiecare dată că ar fi fost loc de mai bine... Un actor îşi joacă rolul şi pleacă în aplauze de pe scenă.

Tot un actor este şi dascălul care la uşa clasei îşi lasă propriile nevoi, apăsări sau frustrări la care societatea îl supune. Acolo îl aşteaptă zeci de suflete cu luminiţele strălucind în ochişori. Îşi joacă rolul pe „scena” clasei, dar „aplauzele” vin târziu: de la unii imediat, de la alţii mai târziu, de la unii, poate mult prea târziu .

Mă consider în mijlocul unui “spectacol” – clasa de elevi, transformând totul “într-un joc nesfârşit”.. Însă, lucrurile sunt privite cu multă plăcere de elevi, întrucât îi simt aproape de mine, atenţi şi dornici de învăţare. Aşa cum soarele încălzeşte pământul şi dă viaţă, aşa cum apa şi aerul hrănesc clipă de clipă tot ce creşte pe pământ, aşa lumina cărţii dă viaţă oamenilor. Fără însufleţire, omenirea n-ar putea exista. De aceea , este necesară reînnoirea gândirii despre carte, a importanţei ei în toate domeniile.

Dacă viaţa cere astăzi ca individul să acţioneze rapid şi creativ, înseamnă că succesul şcolii depinde de capacitatea dascălului de a educa gândiri disciplinare şi creative. Un asemenea lucru nu se poate realizat la şcoala de tip clasic, ci la aceea care este subordonată învăţării creative, punându-se accent astfel pe însuşirea cunoştinţelor de către elevi prin efort propriu, independent sau dirijat. Tărâmul cel mai prielenic de dezvoltare a capacităţilor creative îl constituie compunerile care realizează legătura între cunoştinţele de limbă şi lectură..

Într-o epocă în care informaţia este mai mare ca oricând, lumea cărţii şi a bibliotecilor dobândeşte noi atribuţii, noi dimensiuni. În noul context, în această eră predilect informaţională, biblioteca se reconfigurează, devine un spaţiu al informaţiei şi comunicării. Raţiunea de a fi a oricărei biblioteci o reprezintă cititorul şi nevoile sale de a şti, de a descoperi, de a descifra necunoscutul.

Rolul oricărui dascăl este acela de a transmite tinerilor cunoaşterea acumulată de-a lungul timpului, de a-i ajuta şi a-i pregăti să se adapteze la o realitate cotidiană într-o continuă transformare, de a le descoperi şi a le cultiva latura creativă. Orientarea modernă implică o relaxare a stilului de predare-învăţare-evaluare faţă de orientarea tradiţională, astfel avantajează profesorul, cât şi elevul: rolul dascălului este acela de a facilita şi a modela învăţarea. În felul acesta, modul de realizare a învăţării este preponderent prin formare de competenţe şi deprinderi practice, se pune accentul pe învăţarea prin cooperare, ceea ce implică interacţiune atât elev-elev,

cât şi elev-profesor.

Ca profesor de Limba şi literatura română privesc cu durere în suflet cum elevii noştri se îndepărtează tot mai mult de carte, de lectură, în general. Ne dăm seama, cu profund regret, că începe să dispară din rândul tinerilor dorinţa de a-şi forma nişte capacităţi de lectură valorizantă, apreciativă, de pe poziţii estetice, de a-şi cultiva deprinderile de analiză şi sinteză. Lectura presupune meditaţie, interiorizare, contribuind într-o foarte mare măsură la îmbogăţirea vocabularului, care depinde în cel mai înalt grad de nivelul şi varietatea lecturilor.

Copilul trebuie permanent îndrumat spre lectură. Cine a fost vrăjit de această magie va rămâne pentru totdeauna dornic de încântările ei şi va căuta să le reînnoiască. Şi atunci va citi mereu. Acesta este gustul lecturii. Cine ştie să-l trezească a azvârlit o sămânţă vitală a culturii, vitală pentru că înfloreşte mereu, în tot cursul vieţii.

In concluzie, pentru a nu îmbătrâni niciodată trebuie să fii acompaniat pretutindeni pe drumul vieţii de cunoaștere, să fii un actor pe scena vieții și vei reuși tot ce-ți propui.

Bibliografie

Alan Mailey and Alan Duff, *Lecţii de actorie pentru profesori* (curs)
Bontaş, I., *Tratat de pedagogie*, Bucureşti, Editura All, 2009
Cerghit I., *Metode de învăţământ*, Editura Polirom, Iaşi, 2006
Cucoş C., *Pedagogie,* Editura Polirom, Iaşi, 1996
Huizinga, Johan, *Homo ludens*, Editura Humanitas, Bucureşti, 2012
Marinescu, M., *Tendinţe şi orientări în didactica modern,* Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 2007

Chimiologia - Incredibil sau… real?

prof. Truță Valentina
Școala Gimnazială Nr. 3 ”Ciprian Porumbescu” Constanța

Fiecare dintre noi este interesat să-și cunoască defectele înnăscute, să știe cu care tip de oameni poate găsi mai ușor un limbaj comun, sau să afle domeniile de activitate în care se poate integra cel mai bine. Științele exacte nu pot răspunde la astfel de întrebări. Acestea țin de domeniul astrologiei, care ne ajută să ne cunoaștem caracterul și soarta prin cele 12 semne zodiacale. Însă semnele zodiacale ar putea fi înlocuite cu un alt sistem de repartiție a semnelor, care ar descrie mai detaliat particularitățile caracterelor omenești. Această presupunere vine încă de la alchimiști, care vorbeau despre necesitatea stabilirii unei legături între metale, soare, planete și soarta omului.

Odată cu elaborarea sistemului periodic al elementelor chimice a apărut o nouă știință - chimiologia, care înlocuiește astrologia. Dacă astrologia prezice doar în linii mari ziua care-ți poate aduce noroc, să știi că chimiologia o face mai detaliat și mai argumentat. Ea afirmă că fiecare om are un element chimic ca semn zodiacal. Au fost propuse formule care leagă data, luna, anul nașterii și numărul de ordine al elementului chimic din sistemul periodic.

După ce ai stabilit numărul corespunzător elementului chimic, poți alcătui un horoscop clar și accesibil pentru tine. Acest horoscop se bazează pe analiza proprietăților chimice ale elementelor și ale compușilor lor. Pentru ați alcătui horoscopul în baza elementului chimic, vei avea nevoie să cunoști caracteristicile elementului care îți vor sugera trăsăturile tale de caracter.

Află după următoarea formulă care element chimic îți determină soarta. Din rezultatul obținut ia numai partea întreagă. Formula include elementele chimice de la 1 (hidrogen) până la 93 (neptuniu).

$$N = \frac{1200x + 100y + z - 1300}{400} + 1$$

unde:
N - numărul de ordine al elementului chimic în sistemul periodic
x - data nașterii
y - luna nașterii
z - ultimile două cifre ale anului de naștere

Semnificațiile elementelor chimice

Elementul, grupul de elemente	Caracteristicile persoanei
Metale alcaline Sodiu (Na), Potasiu (K), Litiu (Li), Rubidiu (Rb), Cesiu (Cs), Franciu (Fr)	
metale foarte reactive, energice; prezente în mulți compuși chimici; metale moi cu densitate mică; reacționează violent cu apa; utilizați la producerea catalizatorilor organici; metale utilizate în multe domenii de activitate; aceste metale au valența I	persoane foarte energice; persoane sociabile; persoane ușor adaptabile, se modelează ușor în diverse situații; nu acceptă sfaturile altora; singuri își decid soarta; sunt muncitori, pot înfăptui multe lucruri; sunt buni prieteni, devotați; numărul norocos este 1, ziua norocoasă este luni, prima zi a săptămânii;
Metale alcalino-pământoase Beriliu (Be), Magneziu (Mg), Calciu (Ca), Stronțiu (Sr), Bariu (Ba), Radiu (Ra)	
metale alb-argintii, duritate mică, moi; foarte răspândite în scoarța Pământului; prezente în compoziția mineralelor, în sol, ape și în organismele vii; prea reactive pentru a se găsi în stare pură în natură; calciul și magneziul sunt elemente esențiale în toate organismele vii; magneziul și stronțiul sunt utilizate la fabricarea artificiilor, pentru a crea scântei și a intensifica strălucirea; metale cu valența II	persoanele preferă albul și argintiul; orizont larg de gândire; aptitudini pentru elaborarea unor mari proiecte; persoane sociabile, buni prieteni și foarte devotați; dezvoltă relații de prietenie trainice și au mulți prieteni; persoane energice și muncitoare; aceste persoane reușesc să facă totul planificat; sunt scânteia necesară înfăptuirii unor lucruri măreț; numărul norocos este II, ziua norocoasă este marți;
Metale tranziționale Crom (Cr), Mangan (Mn), Fier (Fe), Cobalt (Co), Nichel (Ni), Cupru (Cu), Zinc (Zn)	
metale strălucitoare gri-argintii sau aurii; mult mai puțin reactive decât metalele din grupa I și II; maleabile și ductile, pot fi prelucrate ușor; formează o gamă largă de aliaje; formează o gamă largă de compuși colorați: albastrul strălucitor al sulfatului de cupru, culoarea verde a safirelor și culoarea roșie a rubinelor este dată de prezența ionilor de crom, iar culoarea maro-roșiatică se datorează oxidului de fier - rugina; sunt utilizați drept catalizatori mărind viteza de reacție;	dorința de a ocupa un loc important în colectiv; analiză profundă a lucrurilor, echilibrate; încrederea în sine; persoane muncitoare, harnice; persoane sociabile, devotate; înzestrate cu simțul umorului; preferă culorile aprinse; talent în îmbinarea culorilor; înnobilează colectivele în care se află; aptitudini pentru rezolvarea unor probleme globale; persoane care se lasă greu convinse, greu manevrabile;
Metale tranziționale care se topesc greu Wolfram (W), Molibden (Mo), Vanadiu (V)	
metale dure, cenușii; rezistente la temperaturi înalte; rezistente la uzură sau coroziune; sunt catalizatori în procesele biologice;	persoane retrase; reacționează ușor la observații; rezistă cu ușurință în situații grele, dificile, își pierd greu cumpătul; persoane care le vin în ajutor celor bolnavi, triști și deprimați; nu le plac călătoriile;
Metale nobile Aur (Au), Platină (Pt), Argint (Ag), Iridiu (Ir), Osmiu (Os), Paladiu (Pd), Ruteniu (Ru), Rodiu (Rh)	
metale strălucitoare gri-argintii sau aurii; nereactive; foarte stabile; rezistente la coroziune; platina, aurul și argintul sunt utilizate în medicină în tratarea cancerului și a infecțiilor;	nu-și pierd cumpătul și echilibrul în situațiile grele; suportă ușor nenorocirile vieții; bunătate și mărinimie; manifestă grijă față de alte persoane; nu le plac călătoriile;

Elemente radioactive **Uraniu (U), Radiu (Ra), Actiniu (Ac), Toriu (Th), Poloniu (Po)**	
pulbere neagră; emite radiație radioactivă; densitate mare; toate actinidele sunt radioactive - nucleele lor se dezintegrează spontan, eliberând particule subatomice și transformându-se în diferite elemente;	preferă să-și împărtășească ideile cu cei din jurul lor; sunt foarte active, dar își pierd energia, rezistența și materialul acumulat timp îndelungat;
Nemetale gazoase **Hidrogen (H), Oxigen (O), Azot (N)**	
cele mai răspândite gaze pe Pământ și în Univers; incolore, inodore, insipide; foarte reactive; fiecare moleculă organică conține atomi de hidrogen; prezența H, N și O este crucială în structura ADN-ului; prezente în numeroși compuși chimici;	se modelează ușor după cerințele situației, se adaptează ușor; se abțin de la discuții în situații tensionate; caractere slabe, fără voință (în special nemetalele gazoase); orizont larg de gândire; intenții clare și bine gândite; pasionate de călătorii;
Nemetale solide **Sulf (S), Fosfor (P), Carbon (C), Siliciu (Si)**	
solide prezente în mai multe forme alotropice; carbonul are trei forme alotropice: diamant, grafit și fulerene; diamantul este un cristal alb, strălucitor, cu cea mai mare duritate; grafitul este gri cenușiu, moale; cărbunele este o pulbere neagră și reprezintă o varietate a carbonului; fosforul are trei forme: alb, roșu și negru; sulful are două forme alotropice: galben și alb; fosforul și sulful sunt utilizate la fabricarea chibriturilor și a prafului de pușcă; utilizați la fabricarea coloranților;	oameni diferiți, ca și formele alotropice ale carbonului (diamantul - dur, grafitul - moale), sau ale fosforului hărnicie; având un caracter dur precum grafitul, sunt de neînlocuit în rezolvarea problemelor dificile; fiind moi și plastici cum este grafitul, se bucură de stima celor din jur; intenții clare și bine gândite; datorită bogăției de culori, pretinde să i se acorde o atenție mărită (îndeosebi fosforul are 3 culori); înclinație spre design; preferință pentru încăperi viu colorate; talent la modelarea hainelor; femeilor le garantează farmecul;
Halogeni **Fluor (F), Clor (Cl), Brom (Br), Iod (I), Astatin (At)**	
nemetale cu reactivitate foarte ridicată; se găsesc în numeroși compuși sub formă de săruri; foarte colorați: fluorul - galben pal, clorul -galben verzui, bromul - roșu brun, iodul -este violet; au numeroase aplicații în medicină	comportament activ, dinamic; caracter schimbător, instabil, trece ușor dintr-un colectiv în altul; au un umor fin și înclinații ironice; sunt persoane periculoase, ipocrite; preferință pentru culori, înclinație spre design și modelarea hainelor; pasionate de călătorii;
Gaze inerte sau nobile **Heliu (He), Neon (Ne), Argon (Ar), Kripton (Kr), Xenon (Xe), Radon (Rn)**	
gaze monoatomice; inerte; fără miros și fără culoare; gaze utilizate la umplerea lămpilor cu incandescență, cu fluorescență, în tehnica nucleară; utilizat la panourile de semnalizare, pentru neon este caracteristică culoarea roșie;	pasionate de călătorii; preferă singurătatea; caracter slab, fără voință; au spirit de inițiativă, deși nu sunt hotărâte în acțiunile lor; analizează profund evenimentele; pasiune pentru tehnică; caractere romantice; culoarea preferată este roșu;

Dacă astrologia prezintă doar în linii mari trăsăturile de caracter, să știi că chimiologia o face mai detaliat și mai argumentat. Calculează și te vei convinge!

Bibliografie:
Enciclopedia ilustrată a elementelor chimice – Jack Challoner, Editura Corint, 2012
Elementariu Chimic – Constantin Hasnaș, Editura Arc, 2008
Elemente chimice în viața omului – Svetlana Kudrițcaia, Aurelian Gulea, Victor Gutium, Nina Simițaru, Editura Arc, 2007

MERCURUL (Hg)

Farcaș David, clasa aVIII-a A

Proprietățile elementului	Trăsături de caracter
în mitologia greacă este asociat cu planeta Mercur; simbolul chimic provine de la latinescul *hydrargyrum* care înseamnă *argint apos;*	comportament activ, dinamic; sunt grijulii cu ceilalți;
singurul metal lichid la temperatura și presiunea camerei;	unicitatea trăsăturilor de personalitate; sunt niște persoane speciale;
metal tranzițional din grupa a II-a B; are valența II; Hg are cea mai mare masă și cel mai mare număr atomic dintre toate metalele tranziționale; are luciu argintiu; este foarte toxic;	ziua norocoasă este marți, numărul norocos este 2; persoane încăpățânate; nu acceptă sfaturile altora, greu de convins;
datorită proprietății sale de a se dilata și a se contracta foarte rapid odată cu variația de temperatură, Hg se utilizează la fabricarea termometrelor, barometrelor și manometrelor;	sunt persoane dinamice, active;
cei mai importanți compuși ai mercurului sunt: sulfura de mercur (HgS) de culoare roșu-portocaliu și oxidul de mercur (HgO) de culoare roșie	preferă încăperile viu colorate; culoarea preferată este roșu și portocaliu;

URANIUL (U) - prietenul pe care mereu te poți baza

Grigore Bogdan, clasa aVIII-a A

Proprietățile elementului	Trăsături de caracter
Uraniul este denumit după planeta Uranus; metal radioactiv; are trei izotopi toți radioactivi ; are cea mai mare masă atomică dintre toate elementele; are densitate foarte mare;	persoane active, dinamice; caracter instabil, cu trecere ușoară de la un colectiv la altul; se lasă greu convins;
în natură se găsește sub formă de minereu, o pulbere neagră de oxid de uraniu, UO_2 are valența IV;	numărul norocos este 4; ziua norocoasă este joi;
metalele radioactive se dezintegrează spontan, eliberând particule subatomice; neutonii eliberați lovesc alte nuclee inițiind o reacție în lanț de fisiune nucleară și produc o foarte mare cantitate de energie, utilizată în centralele nucleare pentru a genera electricitate;	preferă să-și împărtășească ideile cu cei din jurul lor; sunt foarte activi, dar își pierd energia, rezistența și materialul acumulat timp îndelungat;
Oxidul U_3O_8 are culoarea galbenă, lucru ce l-a făcut utilizat la colorarea vaselor de porțelan și a sticlei (sticla de uraniu), producând diferite tente de culoare de la roșu-portocaliu până la galben-lămâi; Sărurile de uraniu (azotat) erau folosite în tehnica fotografică, pentru realizarea fotografiilor în tonuri sepia;	datorită bogăției de culori, pretinde să i se acorde o atenție mărită; înclinație spre design; talent la modelarea hainelor și la îmbinarea culorilor;
prima armă nucleară folosită în război; uraniul și toate radioelementele sunt cunoscute pentru proprietățile lor mutagene și cancerigene;	nu acceptă sfaturile altora; singuri își decid soarta; sunt persoane periculoase, imprevizibile;

Da, consider că mă regăsesc în trăsăturile de caracter specifice elementului radioactiv Uraniu. Una dintre trăsăturile pe care le consider importante la mine și o regăsesc în listă este trecerea ușoară de la un colectiv la altul, integrarea rapidă într-un colectiv nou.

O altă trăsătură comună este că sunt o persoană activă și mă las greu convins de unele lucruri.

Un alt lucru pe care îl regăsesc și la mine, dar nu este benefic, este acela că nu accept sfaturile altora. Consider că acest lucru este rău deoarece în viață părerile unor oameni te pot ajuta să te dezvolți benefic și corect.

O trăsătură care este foarte importantă în viața unui om este că își ajută prietenii și colegii. Elementul Uraniu are această trăsătură pe care o regăsesc și în trăsăturile mele personale. Consider că este trăsătura pe care orice om trebuie să o aibă și dacă nu o are trebuie dobândită pe parcursul vieții.

În concluzie, mă regăsesc în acest element.

Beriliul- elementul protecției spirituale

BERILIUL (Be)

Ilie Brianna, clasa aVIII-a A

Proprietățile elementului	Trăsături de caracter
Beriliul este denumit după piatra prețioasă beril; metal foarte rar întâlnit în Univers; este un metal cenușiu, dur, zgârie sticla, dar casant;	sunt niște persoane speciale; persoane hotărâte; intenții clare și bine gândite; încredere în sine;
primul metal al grupei a II-a A; are valența II; este cel mai ușor metal al grupei are luciu argintiu;	ziua norocoasă este marți, numărul norocos este 2; se adaptează ușor la schimbările apărute;
adăugat în aliaje îmbunătățește calitățile acestora, conferind elasticitate și rezistență la uzură; reflectă razele infraroșii, astfel este utilizat la fabricarea oglinzilor telescoapelor orbitale cu infraroșii;	având un caracter dur, sunt de neînlocuit la rezolvarea problemelor dificile; orizont larg de gândire; rezistent la stres, harnice, muncitoare, pot depune eforturi mari;
se utilizează în medii periculoase, unde există gaze inflamabile, pentru că nu produce scântei la lovire;	se opun agresivității celor din jur; aplanează conflictele, este un bun diplomat;
este transparent la razele X și se utilizează la fabricarea ecranelor de protecție;	protejează persoanele dragi;
pentru că este un metal ușor, aliajele beriliului sunt utilizate la construcția avioanelor, a navelor spațiale și a sateliților;	pasionat de astronomie;

În opinia mea, mă asociez cu Beriliul, deoarece am trăsăturile potrivite acestui element.

În primul rând, sunt născută în data de 02.02.2008, numărul meu norocos, fiind desigur , 2. Beriliul este primul metal al grupei a II-a A ce are valența II. El este cel mai ușor metal al grupei, eu fiind o persoană foarte sensibilă care sare mereu în ajutorul persoanelor dragi și nu numai! Eu vreau mereu pace, vreau ca toată lumea să fie împăcată cu toată lumea. În caz de vreo ceartă, mereu vreau să calmez lucrurile, ajutându-mi apropiații prin câteva sfaturi concrete așa cum și beriliul se utilizează în medii periculoase, unde există gaze inflamabile, pentru că nu produce scântei la lovire și este transparent la razele X și se utilizează la fabricarea ecranelor de protecție.

În al doilea rând, acest element este denumit după piatra prețioasă beril și este un metal foarte rar întâlnit în Univers așa cum mă pot autocaracteriza la rândul meu o persoană specială, o persoană hotărâtă cu intenții clare și bine gândite, având în același timp încredere în mine, deoarece asta mă face o persoană mai puternică. Eu sunt pasionată de astronomie, înclinată spre domeniul zodiilor și al zilelor norocoase și ghinioniste. Acest element, pentru că este un metal ușor, aliajele beriliului sunt utilizate la construcția avioanelor, a navelor spațiale și a sateliților.

În concluzie, Beriliul este elementul care mi se aseamănă cel mai mult, din punct de vedere spiritual, intelectual și sentimental.

HELIU (He)

Bianca Ionică - clasa a VIII-a A

Proprietățile elementului	Trăsături de caracter
face parte din grupa a VIII-a, grupa gazelor rare sau nobile; cel mai ușor dintre elementele grupei a VIII-a, este mai ușor decât aerul și se utilizează la umplerea baloanelor de la petreceri sau a dirijabilelor;	se mișcă foarte ușor, repede, dintr-un grup în altul, schimbă foarte ușor locul în care trăiește, colectivul, locul de muncă; se adaptează foarte ușor, face față foarte ușor schimbărilor vieții; evoluează rapid; pasionat de călătorii;
este un gaz monoatomic, inert, nereactiv, nu se combină cu alte elemente chimice, nu există compuși ai heliului;	preferă singurătatea, se simte foarte bine singur; lucrează cel mai bine singur, nu colaborează foarte bine;
puțin răspândit pe Pământ întrucât scapă de atracția gravitațională a Pământului;	nimic nu-l poate reține, nu-l poate opri din drumul său prin viață, din evoluția sa;
al doilea ca răspândire în Univers după hidrogen, prezent în special în interiorul stelelor mari; numele lui vine de la grecescul “helios”, denumirea Soarelui;	îi place să strălucească, să fie în centrul atenției; are spirit de inițiativă, deși nu este hotărât în acțiunile lor; caracter romantic;
inodor, incolor, insipid; nu este toxic;	nu-i place să deranjeze, să supere pe cei din jur; foarte atent cu ceilalți;
viteza sunetului este mult mai mare în heliu, ceea ce are ca efect intrarea în rezonanță a frecvențelor mari și face ca vocea să se audă pițigăiată la inhalarea heliului;	este foarte rapid în gândire și acțiuni; foarte activ, dinamic; este inovativ;
se utilizează ca agent de răcire în reactoarele nucleare; heliul lichid este utilizat la răcirea magneților superconductori de la aparatele IRM; heliul lichid se utilizează la lichefierea hidrogenului gazos, în vederea folosirii acestuia drept combustibil pentru rachete, la lichefierea oxigenului necesar arderii combustibilului și pentru a le menține reci înaintea lansării;	tolerant, empatic, înțelegător; dezamorsează conflictele; evidențiază și prețuiesc lucrurile nesemnificative pentru ceilalți; prezența lui duce la rezolvarea rapidă a unor probleme dificile, majore; pasiune pentru tehnică;
inerția heliului îl face util ca atmosferă protectoare, în care se produc materiale sau componente foarte sensibile precum creșterea cristalelor de siliciu ultrapur, la fabricarea ecranelor cu cristale lichide (LCD) și a fibrelor optice; gaz protector în timpul sudurii cu arc electric.	este o personalitate protectoare pentru familie, prieteni, cei dragi; le vin în ajutor celorlalți; se opun agresivității celor din jur.

Consider că elementul meu este Heliu, deoarece proprietățile acestuia sunt destul de semănătoare cu trăsăturile mele de caracter.

Acesta în primul rând este un gaz monoatomic, inert și nereactiv, pe scurt, nu are nevoie de a se combina cu alte elemente chimice, acesta fiind primul lucru asemănător la noi; deseori prefer singurătatea, mă simt calmă și liniștită și simt că pot să mă concentrez pe ceea ce am de făcut. Heliul este al doilea ca răspândire in Univers, prezent în interiorul stelelor mari. Nu pot să spun că nu îmi place să mă aflu în centrul atenției, dar nici să fiu ignorată. Heliul lichid se utilizează la lichefierea hidrogenului gazos, în vederea folosirii acestuia drept combustibil pentru rachete sau la lichifierea oxigenului necesar arderii combustibilului, acesta rezolvând anumite lucruri. Mă asemăn cu el, deoarece deseori când intervin în anumite situații mai complicate, ajung să rezolv in favoarea tuturor persoanelor cu câte un sfat. Mie îmi place să călătoresc și să am parte de noi aventuri mai mereu, la fel cum și Heliul scapă de atracția gravitațională a Pământului; uit de faptul că ar exista și anumite obstacole sau chiar consecințe.

În concluzie, Heliul este elementul din tabelul periodic al lui Mendeleev care mă reprezintă și mă definește.

OXIGENUL (O)

Vrâncianu Alessia, clasa a VIII-a A

Proprietățile elementului	Trăsături de caracter
primul element din grupa a VI-a A, are valența II; gaz incolor, inodor, insipid; ușor solubil în apă; al 3-lea element ca răspândire în Univers (după H și He), al 2-lea ca pondere pe Pământ (după Fe);	se mișcă foarte ușor, repede, dintr-un grup în altul, schimbă foarte ușor locul în care trăiește, colectivul, locul de muncă; pasionat de călătorii;
are două forme alotropice: oxigen molecular (O_2) și ozon (O_3); oxigenul molecular este prezent într-un procent de 21% în atmosferă, iar ozonul se găsește în cantități mici în straturile superioare ale atmosferei;	oameni diferiți, schimbători; se adaptează foarte ușor, face față foarte ușor schimbărilor vieții; evoluează rapid;
este foarte reactiv, de aceea este prezent în mulți compuși minerali: apă, oxizi, silicați, carbonați, sulfați; cât și compuși organici: grăsimi, proteine, zaharuri, alcooli;	persoane energice, hotărâte; este foarte sociabil; are mulți prieteni; este un bun prieten devotat
oxigenul este un produs al fotosintezei în plantele verzi, sub acțiunea luminii solare și a clorofilei, dioxidul de carbon se combină cu apa, formând oxigen și compuși organici; oxigenul este un gaz indispensabil vieții, majoritatea viețuitoarelor au nevoie de oxigen pentru a trăi; întreține arderea, arderile sunt reacțiile carbonului și hidrogenului cu oxigenul în urma cărora se obține dioxid de carbon, apă și se eliberează căldură;	au un orizont larg de gândire; au aptitudini pentru rezolvarea unor probleme globale, a unor mari proiecte; analizează profund lucrurile; sunt indispensabili, de neînlocuit într-un colectiv; au intenții clare și bine gândite; harnici și muncitori;

În urma testului pentru a afla ce element chimic mi se potrivește am aflat că sunt oxigen, acesta fiind unul dintre cele mai populare gaze știute de om. Analizând foarte bine proprietățile elementului și trăsăturile de caracter am observant că majoritatea dintre ele mă descriu perfect dar există și câteva erori.

Primele trăsături ale acestui element sunt schimbarea foarte repede a grupurilor, mișcarea foarte ușoară și pasiunea pentru călătorii. Este foarte adevărat, îmi schimb repede grupurile de prieteni până îmi găsesc locul potrivit în care mă regăsesc, iar călătoriile sunt printre preferatele mele.

În cea dea doua grupă de asemănări, am regăsit că sunt o persoană schimbătoare care se adaptează ușor și evoluează repede. În aceste trăsături mă regăsesc perfect, deoarece mă adaptez oriunde, sunt foarte flexibilă, mă pot schimba foarte repede de la o stare la alta și evoluez destul de repede, dacă îmi propun să ajung undeva deoarece sunt o persoană foarte perseverentă și muncitoare.

În cea dea treia grupă există câteva erori, întradevăr sunt o persoană foarte energică, sociabilă și o bună prietenă, devotată. Dar o persoană hotărâtă sigur nu sunt, mă schimb foarte repede și gândurile la fel de repede. Mulți prieteni nu prea am deoarece sunt de părere că e mai bine să ai puțini și adevărați decât mulți și falși.

În ultima grupă pot spune că întradevăr am o gândire foarte largă și pot rezolva probleme mari dacă îmi pun mintea la contribuție, analizez foarte bine lucrurile, pentru a observa care este problema exactă. Sunt greu de înlocuit având un caracter diferit față de alții și am intenții clare fiind o persoană muncitoare și plină de dorință în cea ce fac.

Campionii clasei a V-a A

Mamut Hakan - fotbal Kinder Constanța

Cupa Țăndărei 2021
Locul I

Eforie 2019
Locul I

Farul Constanța 2017
Locul I

Koseoglu Melissa - Academia de Volei Tomis

Turneul II din Campionatul Național de MiniVolei

Mela Ianis - fotbal ”Viitorul” Constanța

Drobeta Turnu Severin 2019

Titlul de cel mai bun jucător la Trofeul ”Moș Crăciun”

Locul II 2018

Academia Hagi și ”Viitorul” Constanța

Milea Dragoș Elian - Centura Verde - Aikido

FUNDAȚIA ROMÂNĂ de AIKIDO AIKIKAI

ルーマニア合気会 合気道財団

認定書

左は、ルーマニア合気会 合気道財団 審査委員会の規定に基づき 審査の結果 左記の資格を認定する。

Se acordă d-lui/d-nei

MILEA DRAGOȘ ELIAN

5 KYU AIKIKAI AIKIDO

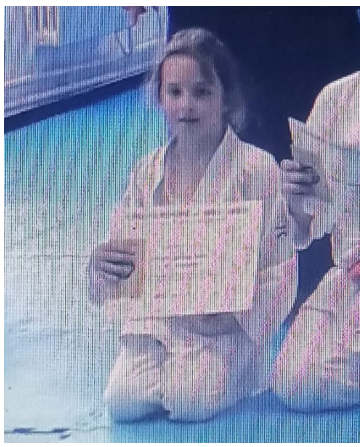
în conformitate cu Regulamentul Intern al Fundației Române de Aikido Aikikai.

2019 年 06 月 19 日

An Lună Zi

指導者 会長 マルキシュ ドリン

ルーマニア合気会 合気道財団

Florescu Sebastian - Fundația Română de Aikido Aikikai

ルーマニア合気会 合気道財団

認定書

左は、ルーマニア合気会 合気道財団 審査委員会の規定に基づき 審査の結果 左記の資格を認定する。

Se acordă d-lui/d-nei

FLORESCU SEBASTIAN APOSTOL CĂTĂLIN

10 KYU AIKIKAI AIKIDO

în conformitate cu Regulamentul Intern al Fundației Române de Aikido Aikikai.

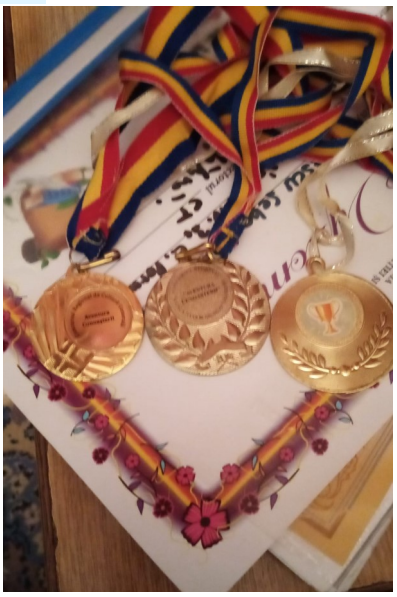
2016 年 11 月 26 日

An Lună Zi

指導者 会長 マルキシュ ドリン

ルーマニア合気会 合気道財団

”Aventura cunoașterii”
Campion 2016, 2017, 2018

Campionul clasei

Olteanu-Mihail Horațiu - multiplu campion la yachting și baschet

Teodorescu Liviu - multiplu campion la înot, ciclism, baschet și karate Kyokushin

Campionul clasei a VI-a A

Cucu Matei - Ciclism

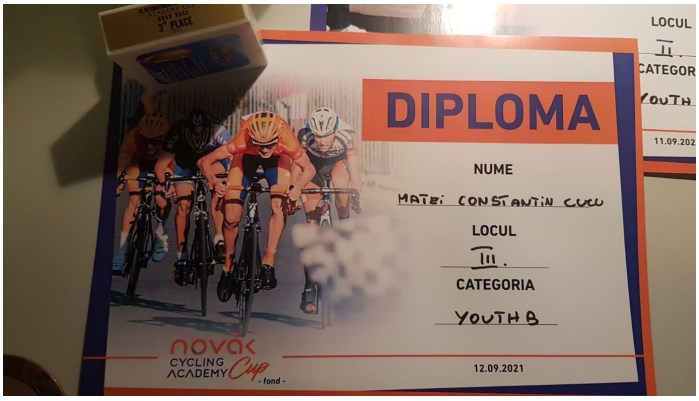

Locul III - Campionatul Național de Ciclism,
Zărnești 2021

Cronicile copilăriei - revistă școlară trimestrială

COLECTIVUL DE REDACȚIE

Coordonatori:

Director - prof. Cătălin Agafiței

prof. Alina-Luminița-Cristina Popa

prof. Daniela Agafiței

prof. înv. primar Gina Dima

prof. Carmen-Cornelia Tănase

prof. Mihail-Alexandru Moldoveanu

Redactor-șef: prof. Cătălin Agafiței

Redactori: Burcan Vlad, VIII A

Gavrilă Bianca, VIII B

Ilie Briana, VIII A

Dan Adriana, VII B

Mihail Tania VII A

Sali Nazlî, VII B

Damian Anastasia, VI A

Mujdaba Ebru, VI A

Koseoglu Melissa, V A

Dobrescu Sonia, V A

Corectarea textelor și aranjament în pagină: prof. Alina-Luminița-Cristina Popa
informatician Gabriela Mădălina Matei

Adresa redacției:

Școala Gimnazială Nr. 3 ”Ciprian Porumbescu”

Strada Ciprian Porumbescu nr. 3A, Constanța,

județul Constanța tel./ fax: 0341 405 833

E-mail: sc3cpcta@yahoo.com

Website: www.sc3cta.com

Facebook: www.facebook.com/scoala3constanta

Cronicile copilăriei

ISSN 2668-7690

ISSN-L 2668-7690